

***»Prišel si
k nam
kakor
majhen
otrok,
toda
prinesel si
največjega
od darov,
dar
večne
ljubezni.«***

*Sv. Bernard
iz Clairvauxa*

Spoštovani bralci Misijonskih obzorij,

V rokah imate zadnjo številko Misijonskih obzorij v letu 2021, ki se tako poslavlja, da vstopimo kmalu v novo leto 2022. Mesec december, ki ga pogosto imenujejo veseli december naj bi pri ljudeh spodbudil veselo in srečno razpoloženje. Mnogi imajo tudi navado obdarovanja, kjer se družina zbere pri večerji in si drug drugemu podarijo darila. Za nas kristjane pa ima božič veliko večji pomen. Je praznik Jezusovega rojstva in s tem tudi uresničitev Božje obljube, da nam pošlje Odrešenika. Prav v božičnem dogodku se skušamo poglobiti v skrivnost Božjega prihoda na svet, ki želi deliti vse radosti, težave in tudi krutosti človeškega ravnanja, kar okuša že pred rojstvom ko sveta družina ne najde toplega doma. Revne jasli pri pastirjih postanejo tako prava podoba Božje pripravljenosti, da postane najbolj ubog. Papež Frančišek je izbral nedeljo pred praznikom Kristusa Kralja za obhajanje svetovnega dneva ubogih. Letos smo ga obhajali četrtič in vsakokrat nas papež nagovori s poslanico, ki nas usmerja k bolj zavzetemu razmišljanju in prizadevanju, da se ubogim približamo in jim nudimo svojo pomoč. Letošnje geslo »**Ponudi svojo roko siromaku**« (prim. Sir

7,32) nas usmerja k razmišljanju, da odpravimo svojo brezbržnost do teh, ki so pomoči potrebni. Nekaj misli iz papeževe poslanice nam lahko pomagajo, da stopimo korak bližje k potrebnemu, saj se prav v srečanju z ubogim človekom k bolj aktivnemu delu za odpravljanje njegove odrinjenosti in trpljenja v katerem mora vsak dan živeti in se sam ne more izkopati iz takšnega stanja. Kot krščanska skupnost je v prvi vrsti poklicana, da izostri svoje čute in prizadevanja in se dejavno vključi v reševanje težav ubogih. Papež poudarja, da je ljubezen smoter vsakega našega dejanja. Poudarja, da je to cilj, proti kateremu smo usmerjeni, in nobena stvar nas ne sme odvrniti od njega. Ta ljubezen pa dobiva pravi izraz v podelitvi, v predanosti in v služenju bližnjemu v stiski. Ob praznovanju letošnje misijonske nedelje smo se spominjali desete obletnice smrti minorita p. Miha Drevenška, misijonarja v Zambiji. V pogovoru s p. Janezom Šamperlom bomo jasneje prepoznali, kako je njega prav govorica ljubezni pripeljala do src in duš vseh, ki so ga imeli priložnost poslušati ali sodelovati z njim. Ta govorica presega vse meje in ovire. Ta govorica je zgovorna še danes pri vseh, ki so bili v njegovi

šoli. Ta govorica je prisotna danes v vseh njegovih uresničenih projektih, ki se nadaljujejo še danes tudi ko njega že deset let ni več fizično med njimi. Njega so imenovali črnc v beli koži kar pomeni prav isto, kot biti del njih samih popolnoma poiztoveten z njihovo kulturo, njihovo revščino in priznavanjem njihovega dostojanstva. Podobno kot p. Miha Drevenšek pa se trudijo in delajo vsi naši misijonarji in misijonarki. Vsi se trudijo, da bi ta govorica ljubezni preglasila govorico sovraštva, nestrpnosti, nasilja in teptanja človekovih pravic. Ko beremo njihove prispevke nas njihova govorica spodbuja, da se otresemo ravnodušnosti in nezavzetosti. Kmalu se nam bo ponudila priložnost, saj nas bodo po božiču koledniki razveseljevali z veselo novico o rojstvu našega Odrešenika. Prav preko naših darov bomo mi omogočali, da bodo naši misijonarji in misijonarki lajšali trpljenje njihovih ubogih. Mi bomo z našimi darovi aktivno sodelovali pri njihovih prizadevanjih in postali njihovi sodelavci. Želim vam doživeti adventni čas ter blagoslovljen božič in miru polno novo leto 2022.

Pavle Novak CM

Katoliški misijoni | Groblje, Rim, Buenos Aires
1923-1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938-1987

Misijonska obzorja
POGLEJ PO SVETU

Izhajajo v Ljubljani
od 1987

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE
SI-1000 Ljubljana, Kristanova 1, Slovenija
Tel.: 01/300 59 50,
E-mail: missio@rkc.si
http://www.missio.si
Uradne ure od ponedeljka do petka od 8^h do 13^h.
Glavni urednik: Pavle Novak, CM
Pomočnica glavnega urednika: Tina Jež
Lektoriranje: MSS

Odgovarja narodni ravnatelj za misijone:
Matjaž Križnar
Oblikovalec: Hanzi Tomažič
Grafična priprava: NEBIA, d. o. o.
Tisk: Para, d. o. o.
Naklada: 4850 izvodov
Če ni posebej omenjeno, so slike od avtorja
prispevka ali iz arhiva MSS.
ISSN 1318-4369

Misijonska obzorja izhajajo šestkrat letno.
Priporočeni dar za posamezni izvod je 1,50 EUR.
Celoletni prispevek za MO za leto 2022: 9 EUR, za Evropo
12 EUR, avionska za Ameriko in drugod je 20 USD, 25 CAD.
Vplačila nakazujte na transakcijski račun MSS,
Kristanova 1, Ljubljana, namen nakazila: dar za tisk MO,
št. transakcijskega računa pri NLB:
SI56 0201 4005 1368 933.
Slika na naslovnici: jaslice iz Ruande

Papež Frančišek: **oznanjevanje evangelija ni vsiljevanje** enotnega kulturnega modela

PIŠE MATIJA NARED

Papež je 13. oktobra v katehezi o Pavlovem pismu Galačanom na splošni avdienci nanizal kar nekaj idej, ki so vredne razmisleka, če imamo v vidu misijonsko delovanje. Na podlagi pisma Galačanom je rimski škof razložil temeljno bistvo pri oznanjevanju evangelija v različnih kulturnih tradicijah in sredinah.

Poudaril je, da je svoboda, ki jo je Kristus dal krščenim, novost, ki bi morala zajeti vsa ljudstva in kulture. Posredovanje tega pa mora biti osvobodeno skušnjav in zmot, kakršnih je bilo veliko v zgodovini evangelizacije, da je pravi kulturni model samo eden, da bi uveljavljali ali določali drugim svoj življenjski slog kot najprimernejšega. S tem papež Frančišek jasno potegne mejo med oznanjevanjem evangelija in kakršno koli kampanjo, namenjeno uveljavljanju idej, naukov in kulturnih modelov, ki niso navezani na evangelijske ideje.

Papež izhaja iz dejstva, ki je po svetem Pavlu v samem jedru naše svobode: dejstvo, da smo bili s smrtjo in vstajenjem Jezusa Kristusa osvobodeni sužnosti greha in smrti. Osvobodeni pa smo bili z milostjo, ne s plačilom, osvobodeni smo bili z ljubeznijo, ki je v krščanstvu postala novi vrhovni zakon. Sveti Pavel je rekel, da za tiste, ki sledijo Kristusu, ni več pomembno, ali so Judje ali pogani. Papež pa poudarja, da nas ta novost krščanskega življenja odpira za dobrodošlico vsakemu ljudstvu in kulturi, obenem pa vsakemu ljudstvu in kulturi odpira večjo svobodo. Edino, kar je pomembno, je vera, ki deluje po ljubezni (Gal 5,6). Verjeti, da smo osvobodeni, in verjeti v Jezusa Kristusa, ki nas je osvobodil: to je vera, ki deluje iz ljubezni.

Pavlovo razmišljanje ne pomeni, da se moramo odreči bistvu kultur

in tradicij, ampak le tistemu, kar lahko ovira novost in čistost evangelija v teh kulturah. Svoboda, o kateri govorimo, ni v nasprotju s kulturami ali tradicijami, temveč vanje vnaša novo svobodo evangelija. Osvoboditev, pridobljena s krstom, nam resnično omogoča, da pridobimo polno dostojanstvo božjih otrok, tako da se, trdno zasidrani v svojih kulturnih koreninah, hkrati odpiramo univerzalizmu vere, ki vstopa v vsako kulturo, in prepoznavamo jedrca resnice, ki so navzoča in ki jih razvija ter dopolnjuje dobro, ki je v njih. Tako se lahko v različnih kulturah razvije prava polnost. V klicu k svobodi odkrivamo pravi pomen inkulturacije evangelija. Kaj je ta pravi pomen? Biti sposoben oznanjati dobro novico Kristusa Odrešenika ob spoštovanju dobrega in resničnega, ki obstaja v različnih kulturah. To ni lahka stvar! Koliko napak je bilo v zgodovini evangelizacije storjenih z vsiljevanjem enotnega kulturnega modela! Enakost (enoličnost) kot pravilo življenja ni krščanska! Edinost da, enoličnost ne! Včasih so uporabljali celo nasilje, da bi uveljavili eno samo stališče. Pomislite na vojne. Na ta način je bila Cerkev prikrajšana za bogastvo številnih krajevnih izrazov, ki jih s seboj prinašajo kulturna izročila posameznih narodov. Toda to je pravo nasprotje krščanske svobode!

Skratka, Pavlova vizija svobode je v celoti razsvetljena in plodovita zaradi Kristusove skrivnosti, ki se je v svojem utelešenju – kot spominja Drugi vatikanski koncil – na določen način združil z vsako osebo (prim. *Gaudium et spes*, 22). To pa pomeni, da ni enoličnosti, ampak raznolikost: združena različnost. Od tod tudi dolžnost spoštovanja kulture vsakega človeka, ki ga ne sme omejevati nobeno vsiljevanje ene same kulture. To je pomen, da se imenujemo katoličani, da govorimo o katoliški Cerkvi. Katoliški je pridevnik, ki pomeni univerzalen: katoliškost, univerzalnost. Univerzalno, katoliško pomeni, da Cerkev vsebuje v sebi, v svoji naravi, odprtost za vsa ljudstva in kulture vseh časov, ker se je Kristus rodil, umrl in vstal za vse.

Kultura se navsezadnje že po svoji naravi nenehno preoblikuje. Če bi o veri govorili tako kot v prejšnjih stoletjih, tvegamo, da nas nove generacije ne bi več razumele. Svoboda krščanske vere – krščanska svoboda – ni statična vizija življenja in kulture, temveč dinamična. Taka svoboda, ki zahteva od vsakega izmed nas, da nenehno potujemo, usmerjeni k njeni polnosti. To je stanje romarjev; to je stanje popotnikov v nenehnem eksodusu: osvobodeni suženjstva, da bi hodili proti polnosti svobode. In to je veliko darilo, ki nam ga je dal Jezus Kristus. Gospod nas je svobodno osvobodil suženjstva in nas postavil na pot, da hodimo v polni svobodi.

(Povzeto po: https://www.vatican.va/content/francesco/en/audiences/2021/documents/papa-francesco_20211013_udienza-generale.html)

Misijonski pričevalec minorit

p. Janez Šamperl

POGOVARJAL SE JE PAVLE NOVAK

Minorit pater Janez Šamperl je izdal dve knjigi o sobratu misijonarju p. Mihi Drevenšku. Prvo z naslovom "Črnc v beli koži" leta 2013, druga pa je izšla letos ob desetletnici smrti p. Miha z naslovom "Daleč naprej je tekel". Avtor je bil takoj pripravljen, da nam poda nekaj svojih poudarkov in namenov obeh knjig. Osebna izkušnja p. Šamperla in zbrana pričevanja so tista, ki govorijo o veličini dela in zavzetosti, ki ga je p. Miha pokazal v svojem misijonskem delu v Zambiji. Z misijonsko nedeljo v letu 2021, ki smo jo praznovali v Vidmu pri Ptuj, rojstni župniji p. Miha Drevenška, se je tudi začelo leto, posvečeno njemu.

Kaj vas je spodbudilo, da ste se lotili predstavitve p. Miha Drevenška v teh dveh knjigah? Kakšni so poudarki teh knjig?

Miha Drevenška sem poznal že v času, ko je bil semenišnik v Zagrebu, jaz pa majhen ministrant v ptujskem klostru. Ves čas sem spremljal njegovo življenje in delo. Močnejše sva se zbližala preko Marijafestov na Ptujski gori – na dva je pripeljal svoje glasbene skupine iz Zambije. Čutil sem njegovo neugasljivo željo, da bi češčenje Marije med mladimi v Sloveniji bolj zaživelo. Ob drugi obletnici smrti sem z veseljem sprejel naročilo sobratov ter napisal prvo knjigo Črnc v beli koži, v kateri sem na kratko orisal njegovo življenje s poudarkom na njegovem delovanju, njegovih besedah, razmišljanjih ... Ob desetletnici smrti sem že v Assisiju začel s pisanjem druge knjige, za katero sem globoko v sebi čutil, da jo moram napisati. Kljub različnim težavam na začetku tega klica nisem mogel preslišati. V tej drugi knjigi sem želel osvetliti – predvsem s pomočjo pričevalcev - razloge, zakaj je Miha tekel daleč naprej.

Imamo še občutek za vzornike ali živimo v času, ko gledamo na vse le še kritično ter brez osebnega navdušenja in želje po sledenju?

Osebnega navdušenja nam kristjanom danes vsekakor zelo primanjkuje. Tukaj nam je p. Miha resničen zgled,

živi smerokaz ... Njegovo navdušenje za evangelij našega Gospoda je žarelo z njegovega obraza, odmevalo iz njegovih besed in pesmi. Temeljilo pa je v njegovem srcu. *Večkrat je povedal: »... ker moram ljubiti. Ne zato, da bom ljubljen, ampak zato, ker sem ljubljen. Od Boga. Ko pa imaš to, pa več ne gledaš, koliko se žrtvuješ, to postane tvoje življenje.«*

Prav zanimiv je opis trenutka, ko je začutil misijonski klic in se odločil, da mu sledi. Ali danes Bog manj kliče ali se morda mladi ne upajo odgovoriti na ta klic. Ali je danes težje odgovoriti na tak klic?

Podobnih izjemnih trenutkov - kakor ta v Adelaidi, ko se je na nekem odru, kjer so Minoresi igrali in je v duši zaslišal glas: »Zakaj ne greš v misijone?« - je bilo kar nekaj. Sam je povedal, da od tistega trenutka ni mislil na nič drugega več, kakor na to, kako bo šel v misijone. Takoj, brez odlašanja in v polnosti je odgovoril na božji klic. Bog vedno, v vsakem trenutku kliče človeka, saj je pri Bogu večni zdaj. V današnjem »prezasičenem« in bučnem svetu se zdi večja težava, kako slišati ta božji klic, ki v človeku zdaj jasneje, pa spet tišje odmeva ... Še večja težava je morda v tem, da mi, ki smo že odgovorili na božji klic, zarisujemo blede podobo Boga v naš prostor in čas. Miha je velikokrat z veseljem pripovedoval, kako je nekega dne doma povedal, da

» ... se bo šel učiti za p. Danijela« – župnika v njegovi župniji. V njem je že kot otrok videl ideal, ki ga je po božji milosti pridno nadgrajeval do konca. Svetlih idealov znotraj družine, župnije, cerkve ... danes primanjkuje, da bi tistim, ki močnejše slišijo božji klic, pregnali strahove in dali poguma za odločitve.

P. Miha je imel poseben čut za posredovanje »vesele novice« tudi s sredstvi javnega obveščanja. Začel je z radijsko postajo, nato še s tiskarno. Pri nas smo na radio in na tisk kar navajeni. V misijonih pa vedno ni tako. Kako se je spopadal s temi izzivi na misijonu?

Miha je v času svojega misijonarjenja v Zambiji delal zares velike korake pri oznanjevanju vesele blagovesti. Njegov največji korak je nedvomno korak od klasičnega misijonarja do misijonarja nove evangelizacije preko medijev. Uvidel je, da preko radijskih valov lahko premaga ogromna zambijska brezpotja in pride do najbolj oddaljenih misijonskih vasi ter prinaša ljudem veselo oznanilo in upanje. Govoril je: »Če mi teh valov, ki nam jih je sam Bog dal, ne bomo uporabili za dobro, jih bodo drugi za slabo.« Poleg radia Incengelo je v misijonski tiskarni tiskal dva časopisa (enega v angleščini, drugega v jeziku bembá) in jih tudi urejal. TV kamera je bila njegova stalna spremljevalka, saj je preko Mission pressa, ki ga je tudi ustanovil, pošiljal glas »malega in izkoriščenega« zambijskega človeka v svet. Zato je bil trn v peti politikom, ki so mu grozili z izgonom, s smrtjo, izvedli bombni napad na radijsko postajo ... A Miha se ni ustrašil. Govoril je: »Tudi če me izženejo, če me ubijejo, če se mi zgodi karkoli - resnico je treba povedati.« Takšno zadržanje – izročitev vseh svojih poti Gospodu do

Janez Šamperl s p. Miho Drevenškom

konca pa nedvomno naredi glas preko medijev aktualen, pristen, nagovorljiv. Tu je bil Miha res velik.

Z glasbo je p. Miha znal pristopiti do mladih in jih navdušiti. Marsikdo se spominja obiskov skupin *Abana ba stella* in *Icengelo*. Ali lahko preko glasbe in petja navdušimo druge?

Absolutno. Miha je bil tukaj izjemen. Dobro se je zavedal darov, ki jih je, kakor je sam povedal, dobil že v domači hiši – »od ateka in njegovih instrumentov (bisernice in brača).« Le-te je sam tudi počasi razvijal, dopolnjeval. V semenišču je začel s kitaro, v bogoslovju z ansamblom Minores, v misijonih z glasbenimi skupinami, z veliko glasbeno prireditvijo za mlade Mucuba, s katero je animiral tisoče mladih. Sam je večkrat povedal: »Kjer sem bil jaz, tam so bili mladi in kjer so bili mladi, tam sem bil jaz.« Bil je pravi magnet za mlade, a tudi skrben vodnik in učitelj, ki pri vzgoji mladih ni popuščal. Nekatere pevske skupine (šest skupin) je pripeljal tudi v Slovenijo z namenom, da bi se mi tukaj navzeli malo tega misijskega zambijskega veselja, sproščenosti.

P. Ernest Benko je med svojim pričevanjem na misijonski nedelji povedal misel, da je bolj kot inkulturacija potreben pristop z ljubeznijo, saj se preko nje lahko veliko več naredi kot pa s prilagajanjem različnim kulturam.

P. Miha je s svojo karizmo znal navdušiti še posebno mlade in ti so mu sledili. Ali je govorica ljubezni najmočnejša?

Seveda, nedvomno je govorica ljubezni najmočnejša – veličastna, saj jo je to edini jezik, ki ga vsi razumemo. Miha je imel to veliko milost, ki se je je dobro zavedal, da je s svojo karizmo znal navdušiti ljudi v Zambiji ali kjerkoli se je pojavil s svojim nasmehom, preprosto besedo, pesmijo in zelenim klobukom. A ne smemo pozabiti, da je bil ta njegov »pristop z ljubeznijo« v Zambiji začnjen z ogromnimi napor, žrtvami, potrpežljivostjo, vztrajnostjo... Takoj ob prihodu se je začel učiti jezika domačinov (bemba) in ga skozi leta izpopolnjeval, da ga je govoril celo boljše od mnogih domačinov. Tako je lahko tolažil bolnike, oznanjal v njihovem jeziku, navduševal preko radijskih in televizijskih valov, urejal časopise - tako je lahko »pogledal v dušo« domačega človeka in postal eden izmed njih – brat med brati, črnc v beli koži, kakor so mu rekli domačini. To pove o Mihi več kot si upamo misliti.

Bil je tudi pobudnik botrstva za misijone. Lahko kaj več poveste, kako se mu je porodila ta misel in se je začela akcija botrstva v Sloveniji?

Ta pobuda je v Mihetu dolgo zorela. Neprestano je iskal načine, kako pomagati otrokom ne (samo) s hrano,

z drobnimi darili, oblekami itd., ampak kako jim pomagati, da bodo sposobni za življenje, kako jim dati v roke mrežo, ne pa ribe, ta mreža pa je znanje, je šolanje, je nešteto krat ponavljal. Šola pa seveda nekaj stane – revne družine, v Zambiji je na tisoče sirot, pa nimajo od kod vzeti. Na enem od videoposnetkov Miha pove, da je idejo botrstva začel uresničevati z pomočjo *Rozi iz Kopra* in z *dobro dušo slovenskega človeka, ki se je odprla* ... Od začetka, tako je dejal, je bilo veliko težav, neznank, veliko administrativnega dela, a s časom je ta Mihova zamisel zelo lepo stekla in obrodila bogate sadove, saj se je botrstvo močno razširilo in je danes prisotno že v 12 deželah sveta.

Kaj bi bilo potrebno narediti, da bi v Sloveniji ohranjali in poživljali misijonsko zavest in odgovornost za misijone? Kako bi danes še bolj pričevanjsko in navdušujoče govorili o poklicanosti mlademu človeku?

Nič ni treba govoriti, nič posebnega delati za poklicanost – danes je potrebno živeti za poklice, tako da bi vsi – posebej mladi - ob nas in preko nas zaslutili, odkrili, utrdili božji klic. »Miha mio idolo« (Miha moj idol) je zapisal v pričevanju eden od mlajših patrov minoritov iz Zambije, s katerim sem nekaj let živel v Sacru Conventu. Vedno znova mi je z navdušenjem pripovedoval o p. Mihi, o njegovem delu, pridiganju, njegovi kitari, radiu, televiziji ... Zaradi njega je vstopil (pa ne samo on) v minoritski red, to je z zadovoljnim nasmeškom poudarjal. Kot že rečeno se je p. Miha že kot majhen ministrant navdušil ob p. Danijelu. V domači družini je od malega imel podporo in močno molitveno in duhovno zaledje. Vsi se zavedamo, da nič ni ta, ki sadi, nič ta, ki zaliva, ampak tisti, ki daje rast - Bog. Rahljati božjo njivo, orati globoke duhovne brazde, sejati kleno zrnje življenja po evangeliju – to je naša govorica, to je naše delo za duhovne poklice in poživitev misijonske dejavnosti. Bog pa bo v svoji neizmerni dobroti dajal rast. Tako verujemo in upamo.

1972-4 Izvotljeno krščanstvo (99)

LETA 1976 PIŠE FRANC SODJA

Smo kakor v vrtincu. Hipiji iščejo in so že našli Kristusa. Krščujejo' se kar sami na obalah oceana, doživljajo nadnaravni' prerod, oznanjajo Kristusa po ulicah, organizirajo svoje verske skupine, nosijo na svojih oblekah napis Jezus Kristus. Ponavljajo evangeljske besede. Kar je več: zaradi novega spoznanja opuščajo mamila in seksualno izživljanje. Je to igra, ameriški show' – ali delo Svetega Duha?

Vedno več se po svetu govori o Kristusu. Nenadno je postal zanimiv. Proglašajo ga za prvega ,revolucionarja', celo za prvega ,komunista'. Uporabljajo ga za reklamo, celo za reklamo oblek. Nekaj je v zraku. Italijanski filmski režiser Franco Zeffirelli trdi, da bo bodoče desetletje v znamenju duhovne prenovе, zato mora s tem računati tudi filmski režiser. In je filmal življenje Frančiška Asiškega.

gledališč in v izložbe veletrovin stopa Kristus.

Kaj ni to odjek tistega, kar se dogaja tudi v krščanskih vrstah, da so nekateri začeli oznanjati »mrtvega Boga«, da skušajo posvetniti krščansko vsebino, da se lotevajo celo Kristusa in mu hočejo odvzeti prav to, česar v veliki predstavi Kristus *Superstar* ni, namreč njegovo božanstvo. To bi bil izmaličen Kristus. In to bi ne bilo več krščanstvo.

vprašanja narodov v razvoju. Toda ali bo to prava njihova odlika in značilnost?

Pariški nadškof kardinal Marty je v razgovoru z dopisnikom lista *Informations Catholiques Internationales* dejal: »Bojim se, da bi leto 2050 ali 2100, ko bodo o naši dobi že pisali zgodovino, ne rekli: Tehnična industrijska kultura je bila, v veliki meri, sad prizadevnosti kristjanov; pozabili pa so ji vdihniti to, kar so imeli najboljšega: Kristusa. Bali so se v to kulturo vdihniti Kristusovega Duha: niso znali doseči, da bi v srcu sveta iz jekla privrel na dan edini studenec upanja – to se pravi: večno življenje.«

Morda bo do sem našla mladina, prav tista, ki jo stehnzirana mrzlota boli tako, da beži pred to civilizacijo – na žalost v omamo. A ko spoznava, da v omami ni rešitve, hlasta za Kristusom. Zdaj je vprašanje, ali bomo katoličani znali pokazati Kristusa, ne kot *Superstar*, ampak kot naše najgloblje upanje – Odrešenika.

In če misijonsko delo ne stori tega, bo gradilo izvotljeno krščanstvo, bo postavilo kulise okostenele Cerkve, Božji Duh bo morda zavel drugod. To razmišljanje ni zdravo samo za nas v zaledju, ampak tudi za vse, ki v misijonskem svetu občutijo dan na dan trpečo stisko strahu in upanja. Nobena moderna krilatica ne sme zmakniti pogleda od središča: od Kristusa. Noben blišč kakršnegakoli dela za rešitev človeka ne sme zatemniti te luči: Kristus, ki je prišel »v razsvetljenje poganov«. Cerkev ni teater, njeno delo ni ,show', Cerkev je »služabnica sveta« in »vesoljni zakrament« s prepričano vero v Kristusa Odrešenika.

Morda je to odgovor tistim mladim ljudem, ki stojijo pred misijonskim poklicem z negotovostjo. Nič ni negotovega, le eno mora biti gotovo: volja, da se predaš scela Kristusovi službi.

V New Yorku je bila prava senzacija, ko so začeli uprizarjati beat-opero »*Jesus Christ Superstar*« – Jezus Kristus *Superstar*. Z beat glasbo, ki sta jo komponirala Webber in Rice, je režiser Tom O'Torgan ustvaril blesteč, veličasten teater v najmodernejšem slogu, kjer pa Kristusov lik ni drugo kot gledališki zvezdnik. Razumljivo, da so pred predstavami po cestah hodili protestantje z napismi, kjer so ob imenu Kristus črtali *Superstar* in zapisali Odrešenik. Morda nevede in nehote človeštvo išče svetlo točko. Še ni dolgo, kar je eden od četvorke beatlesov zapisal, da je bolj slaven kot Kristus. Danes gre v pozabo; na oder plehk

Ali ni odjek tega tudi v enostranskem poudarjanju, da je misijonar bolj karitativni in socialni delavec, prinašalec in soustvarjalec kulture, da mora predvsem človeka in človečnost iskati in morda za nek nameček govoriti še o Kristusu. In o katerem Kristusu: revolucionarju, delavcu, reformatorju za človeške pravice? Ali najbolj o Kristusu Odrešeniku?

Morda bomo kristjani s sodelovanjem pri socialni obnovi, kulturi, tehniki, civilizaciji storili veliko delo, toda gorje, če bomo zanemarili glavno. Izvotlili bomo krščanstvo. Morda bi mnoge misijonarje zelo slavili v misijonskih pokrajinah, če bodo reševali socialna in kulturna

Cerkev v budistični Indokini

DRAGO K. OCVRK

Če je Cerkev kljub omejitvam pomemben dejavnik v življenju Vietnama, pa je zelo omejena, če ne celo zatirana, v drugih deželah budistične Indokine: Laosu, Kambodži in Mjanmaru. Te dežele so izvirno budistične, krščanstvo pa so širili misijonarji – v prvih dveh od srede 17. stoletja, v tretji že stoletje prej – v dokaj nenaklonjenih okoliščinah ... od tedaj do danes.

Odkar vladajo v Laosu komunisti, o tej deželi ni veliko slišati. Cerkev so komunistične oblasti registrirale leta 1979, obredje pa so postopno začeli dovoljevati po letu 1990. Katoličanov je okoli sto tisoč (1,5 % prebivalstva) v štirih apostolskih vikariatih. Ker je domačih duhovnikov kakšnih 15, tuje so izgnali, je skrb za življenje skupnosti na ramenih laikov. Pomemben dogodek v življenju te Cerkve je bila razglasitev laoških mučencev v stolnici v glavnem mestu Vientjan pred petimi leti. 17 mučencev je bilo umorjenih »iz sovraštva do vere« v letih 1954-1970. Med njimi je bilo poleg francoskih misijonarjev šest domačinov, od tega pet laikov. Za razliko od katoličanov se uspešno širijo evangelikalci in protestantska fundamentalistična skupina iz ZDA, ki je zelo prilagodljiva in deluje večinoma podtalno, brez vidnih struktur, od ust do ust.

Kambodža se še vedno pobira od hudega terorja Rdečih Kmerov, ki so vladali od 1975 do 1979. V imenu komunizma so izvedli genocid nad lastnim ljudstvom in pomorili več kot četrtino prebivalstva. V njihovi ateistični državi so bili najprej na udaru pripadniki vseh religij, vključno s katoličani. O tem, kako se je Cerkev pobirala in delovala po porazu Rdečih Kmerov, smo veliko zvedeli od naše misijonarke Ljudmile Anžič, hčere Marije pomočnice, ki je tam delovala več let in pridno pisala v Misijonska obzorja. Po podatkih iz 2010 je v deželi okoli 21.000 katoličanov (0,14 % prebivalstva) v treh upravnih enotah (administrature); župnij je 46, duhovnikov je okoli sto, prav toliko redovnic, šol 22 in 10 dobrodelnih organizacij.

Redovnica, ki je pokleknila pred vojak in jih prosila, naj ne ubijajo, je postala simbol Cerkve v Mjanmaru in vsej Indokini.

V Mjanmaru ali Burmi je okoli 6,2 % kristjanov, od tega dober odstotek katoličanov (okoli 700.000) v treh nadškofijah in 13 škofijah s 384 župnijami. Med drugim si Cerkev prizadeva za dialog med verstvi in spoštovanje človekovih pravic, kar v tej deželi, kjer je zelo vpliven budistični fundamentalizem, ni samoumevno. Znano je preganjanje ljudstva Rohingov, ljudstva muslimanske vere, ki jih je vzel v bran tudi papež Frančišek. Manj ali sploh nič znano ni pet milijonsko ljudstvo Karenov, ki živijo v deželi Kajah ob meji s Tajsko. V tej deželi je največje število kristjanov v Mjanmaru, okoli 90.000 katoličanov, kar predstavlja tretjino te province. In prav Kareni so stalne tarče napadov vojaške hunte na oblasti, zato jih ogromno beži čez mejo v sosednjo Tajsko. V begunskih taboriščih so pred leti med njimi delovali tudi slovenski študenti medicine. Vsekakor je zanimivo, da o Karenih pri nas ne vemo nič (ali zato, ker so kristjani?!), medtem ko smo o enako preganjanjih Rohingih, muslimanov, na veliko seznanjeni. Zakaj ta dvojna merila v naših medijih, si naj

odgovori vsak sam! Konec maja letos je vojska bombardirala krščansko vas Loikav, porušila cerkev in ubila vsaj dve ženski. Tudi bližnja katedrala Presvetega srca v Pehonu je bila poškodovana.

Krepost potrpežljivosti v covidnih časih

V zvezi s tem je mjanmarski kardinal Bo na septembrskem evharističnem kongresu v Budimpešti povedal:

»Potrpežljivost Cerkve v Mjanmaru je na preizkušnji. Katoličani so veliko trpeli, naše cerkve so bile napadene. Mnogo ljudi je bilo preseljenih proti njihovi volji. Mojo deželo, v kateri je 55 milijonov prebivalcev, pogosto imenujejo 'mavrična dežela', ker jo sestavlja 135 narodov. Večinoma so budisti. Kot v večini azijskih držav je tudi v Mjanmaru krščanstvo manjšinska religija. Vendar je naša skupnost dinamična in mlada in raste v številčnosti. Blagoslovljeni smo s številnimi duhovnimi poklici.« V katehezi na praznik Marijinega rojstva je kardinal govoril o kreposti potrpežljivosti, ki jo je gojila Marija. »Naše odrešenje poteka preko Marijine potrpežljivosti.« Potem pa spomnil, kako pomembna je potrpežljivost v času covid. »Covid je zaprl naše cerkve in zelo otežil obhajanje evharistije. Ta virus je ranil našo občutljivost za človeka. Naša potrpežljivost je na preizkušnji. Covid-19 nas spodbuja, da poživimo svojo vero, da bi videli, kako Bog posreduje pri premagovanju razdiralnih učinkov virusa (Psalm 19). Gospod nas uči, kako naj bomo potrpežljivi v tej življenjski ogroženosti. Poučil nas je, da je življenje dragoceno, da je vsak od nas dragocen. Podobe Boga smo. Jezus nas ves čas čaka. Čaka, da bomo z ljudmi tako ravnali, kot ravna on z nami. In kot to delamo, se nam razodeva: naše oči se odprejo in naše življenje postane hoja z Gospodom v Emavah.« (Agence Fides 10/9/2021)

Nova župnija

PAVEL BAJEC, DUHOVNIK KP, SLONOKOŠČENA OBALA

Zahvaljujem se vsem dobrotnikom, ki ste darovali denar, da smo lahko zgradili stavbo, ki nam bo omogočila začetek nove župnije. Mestna četrt je velika in kar nekaj kristjanov živi tukaj. Za zdaj hodijo še v stolno župnijo. Čakamo na soglasje oz. potrditev našega škofa. Nova župnijska skupnost, ki se bo zbirala tukaj, bo nadaljevala z gradnjo ostalih objektov, župnišča, župnijske cerkve in še kaj. Še enkrat Bog lonaj vsem dobrotnikom. Molite za nas in za našo Cerkev. Naj vas vedno in povsod spremlja božji blagoslov in varstvo naše nebeške Matere Marije.

Mladi zapuščajo podeželje

IVAN BAJEC, DUHOVNIK KP, SLONOKOŠČENA OBALA

Najprej vam moram povedati, da smo vam vsi v naši župniji iskreno hvaležni za vse darove, ki so nam pomagali pri gradnji nove župnije. Hvala vsem organizatorjem in seveda iskrena hvala vsem kolednikom. Veliko delo opravljate pri rasti Cerkve v misijonskih deželah. Zgradili smo, kar je bilo potrebno, vsaj za začetno delovanje župnije. Trenutno nimamo večjih načrtov. Tiste, ki so že v teku, nam bo uspelo uresničiti s sredstvi, ki jih imamo tukaj. Tudi tukaj se življenje ljudi spreminja – v boljšo, slabšo smer? Moderna tehnika je prišla in še prihaja, s

hitrimi koraki. Prenosni telefon je že marsikje tudi v rokah osnovnošolcev. Mladi in odrasli ga imajo skoraj vsi. Kjer je električna napeljava, je bolj ali manj povsod navzoča TV. Drugod pa marsikje za elektriko poskrbi sonce. Vedno bolj si utira pot tudi internet. Otroci hodijo v šolo, vendar iz različnih razlogov ne vsi, čeprav je tu osnovna šola uradno obvezna. Tudi srednješolcev je veliko. Letos odpirajo v mestu San Pedro, nekaj kilometrov od nas, novo, peto državno univerzo na Slonokoščeni obali. Pravijo, da je tu šolstvo na porazno nizki ravni. Na lestvici kakovosti šolstva v Afriki se je Slonokoščena obala, ena najbogatejših držav podsaharske Afrike, znašla med 54-timi državami na predzadnjem mestu skupaj z Nigrom, verjetno najrevnejšo državo v Afriki. Kljub raznim krizam in kljub temu, da se večina ljudi s težavo prebija skozi življenje, se tu veliko gradi,

zlasti po mestih in predvsem po predmestjih. Gradijo stanovanjske hiše, obrtniki odpirajo svoje delavnice, veliko je trgovin, tu pa tam kakšna tovarna. Gradijo tudi osnovne in srednje šole, v glavnem zasebne, državnih je malo. Mladi zapuščajo podeželje in se selijo v mesta, kjer iščejo delo, stanovanje in poskušajo nekako preživeti. Cerkev poskuša to mladino sprejeti tudi tako, da škofje ustanovljajo nove župnije ali vsaj gradijo cerkve za nedeljske maše. Tudi v naši župniji smo zgradili kar veliko cerkva, da bodo ljudje, ki prihajajo in bodo gotovo prihajali v še večjem številu, lahko sprejeti. Pri tem ste pomagali tudi vi. Najlepša hvala.

Praznovanje jih je povezal

S. ANICA STARMAN, FRANČIŠKANKA BREZMADEŽNEGA SPOČETJA, SLONOKOŠČENA OBALA

Otroci po maši v Gbagbamu

Dragi misijonski prijatelji in sodelavci, pozdravljeni v Gospodu. Že nekaj časa se nisem pisno oglasila in opisala kakšnega od dogodkov, ki so zaznamovali naše življenje. Covid-19 je tudi pri nas spravil v težave mnogo ljudi. Nekaj mesecev smo bili odrezani od Abidjana, saj je bilo tam največ okužb, pri nas v Gbagbamu nismo imeli primerov. Hvala Bogu. Nekateri še vedno dvomijo, da obstaja virus, tudi cepljenja se bojijo. Sedaj pa, ko so omejitve s potrdilom PCT, se je število cepljenih pomnožilo. Sicer število okuženih spet narašča, a upamo, da se bo krivulja ponovno znižala.

Aprila smo praznovali 25 let župnije v Gbagbamu. Priprave so se začele že v postnem času in nadaljevale s skupno molitvijo rožnega venca pri lurški votlini. Vsak je prispeval po svojih zmožnostih. Otroci so se naučili nekaj pesmi in plesov. Tako je skupina najmlajših prinesla 25 prižganih svečk na oltar, večji otroci pa so pri darovanju prinesli različne darove. Molitve, ubrano petje treh zborov s plesom, nas je v zahvalo za teh 25 let vse povezal v eno veliko družino, zbrano okrog oltarja. Novo pastoralno leto se začne z novim župnikom. Dve kandidatki sta končali postulat in nas zapuščata, tako bomo v skupnosti le tri sestre. Bog naj blagoslavlja vaše in naše poti in naj nas vedno znova uči ljubiti, kot nas Jezus ljubi. Iskren pozdrav vsem in hvala, da ste z nami.

Laboratorij že deluje

S. ANKA BURGER, USMILJENKA, RUANDA

Po dolgem času se le oglašam. Malo zamujam, a sem čakala, da končamo z začetimi deli. Kljub «koroni» nam je uspelo dokončati obnovo laboratorija, kot je bilo načrtovano. Seveda je bilo zaradi karantene ves čas nekaj težav z nabavo materiala, pa tudi nekaj delavcev je zbolelo za covidom. Kljub vsemu je šlo delo naprej in je bilo dokončano v predvidenem roku. S sredstvi iz Trikraljevske akcije smo lahko obnovili stavbo, kjer imamo laboratorij, prostore za cepljenje otrok, pa še prostore za bolnike z Aidsom. Ti bolniki vsak mesec prihajajo po zdravljenje in na določene preglede. Stavba je bila v zelo slabem stanju in je ob vsakem dežju prav tako kot zunaj, tudi notri deževalo. No, stavba je res lepo obnovljena in tako bomo odslej lahko nudili vsem, ki prihajajo k nam, boljše usluge. Res velik Bog plačaj vsem dobrotnikom, zlasti otrokom, ki se ob koledovanju trudijo za pomoč tistim, ki jo potrebujejo. Naj bo sam Bog bogat plačnik. Mi pa obljubimo našo skromno molitev. V začetku letošnjega leta smo obnovili tudi porodnišnico. Denar je tudi prišel iz Slovenije, iz sklada za Srce Afrike. Tu so velikokrat začudeni, da ima Slovenija tako veliko srce za pomoč. Res, mi misijonarji bi težko opravljali delo. Ko dobimo pomoč, pa Bog vse še bogato blagoslovi, da se lahko veliko naredi. Bog plačaj za vse. Tudi tu smo imeli letos karanteno, a ob strogih ukrepih se število okuženih zmanjšuje. Je pa obvezno nošenje mask, in če ukrepov ne spoštujete, so velike kazni. Zdaj je v polnem teku tudi cepljenje in ljudje prihajajo, ker se zavedajo nevarnosti

Obnovljen laboratorij že služi svojemu namenu

bolezni. V skoraj vsakih Misijonskih obzorjih zasledim imena darovalcev, ki nakažejo dar za naše potrebe. Vseh niti ne poznam, zato velik bog plačaj vsem, ki darujete. Res, potrebe so velike in denar prav pride za vse potrebe, ki se vsak dan kažejo. Iskrena hvala tudi za molitve. Prav to je še kako potrebno, ker sicer brez te pomoči ne bi šlo. Naj bo Bog bogat plačnik za vse. Tudi jaz in cela naša skupnost vsak dan molimo za dobrotnike. Iskren pozdrav vsem iz Ruande!

Skupaj gradimo božje kraljestvo ljubezni

S. BOGDANA KAVČIČ, USMILJENKA, BURUNDI

V tem misijonskem tednu naj vas vse objema moja molitev in hvaležnost za vse, kar ste, meni in nam vsem. Skupaj smo misijonarji ... Kaj bi bili brez tega združenja, povezave preko hribov in dolin, morja in rek, pa tudi preko zaprtih meja in koronavirusa. Skupaj gradimo to Božje kraljestvo ljubezni, tukaj na zemlji, kolikor je pač v naši moči. Zato bi se ob tej priliki srčno zahvalila vsem dobrotnikom, ki sem jih srečala, pa tudi vsem tistim, ki darujete zame. Velikokrat so me ti darovi rešili iz stisk, v katerih se včasih pač znajdemo. Ker že leto in pol ne dobivamo nobenega časopisa, niti Misijonskih obzorij ali Družine, ki so bili edina vez med domom in

Pisana družina v kapelici pri Belih očetih-Gitega

drugimi misijonarji po svetu, kar preko WhatsApp vse pozdravljam in izražam neizmerno hvaležnost za vsako pomoč. Predvsem pa za duhovno pomoč, preko katere otipljivo čutimo, da je božja roka nad nami. Hvala iz srca. Naša vzgojna hiša lepo napreduje. Upamo, da bomo za božič že notri. Tudi v njej se čutijo in vidijo vaše stopinje. Rada bi izrazila hvaležnost vsem dobrotnikom, ki ste nam pomagali pri napeljavi vode do hiše in pri nakupu cistern za zajemanje deževnice. Iz mesta dobimo vodo le 2x na teden, pa tudi za suho dobo nam bodo cisterne pomagale, da ne bomo brez vode. Drugo veselje pa je, da smo dobile razsvetljavo z elektriko iz mesta, tudi po vaši zaslugi. Ali ni to nekaj izrednega, luč in vodo, skoraj najbolj važno za naše vsakdanje življenje ... Hvala, hvala. Trenutno smo še vedno pri Belih Očetih. Njihovi novinci so šli v noviciat v Kongo že veliko pred našim prihodom. Tako smo zavzele njihova mesta. V skupnosti nas je trenutno deset, šest postulantk in me, štiri sestre: Ruandka, Burundijka, Vietnamka in jaz. Res kar pisana skupnost. Naše postulantke je treba voziti na medredovniško vzgojo. Tudi pri tem nam je v veliko pomoč avto MIVE, ki smo ga dobile lansko leto. Tudi za to neizmerna hvala. Prav ob misli na Misijonsko nedeljo sem hotela priti k vam z zahvalo, ker vem, da boste mislili na nas in tudi molili, da bi bilo vse naše skupno delo blagoslovljeno.

Vsi skupaj smo misijonarji

S. ANDREJA GODNIČ, URŠULINKA, VENEZUELA - GVAJANA

Da, z vsem globalno-pandemskim »prekucom« je čas, da vas kličem tako, kot vam gre: MISIJONARJI/KE! Verjetno se vsi zavedamo, da se je zgodil »prekuc« in da tega, kar smo bili navajeni, kar smo čutili in kakor smo razmišljali/delovali, ni več. Nov stil življenja v tej DIGITALNI ERI (kot so npr. družbene spremembe, mednarodna zdravstvena dinamika, globalne klimatske spremembe in varnost) je tu, zato je tudi načrt odrešenja Presvete Trojice posodobljen in prilagojen novim časom.

Ker sem osebno primerek starega misijonskega modela »ad gentes«, mi je zato lažje prepoznati misijonsko dinamiko. In ko se slišim z vami, mi je jasno, da je Slovenija misijon. Hvala Očetu, da preko Jezusa pošilja svojega Duha, ki vas spominja vsega, kar je Evangelij, in vam vse razlaga. Torej nisem več jaz misijonarka tu (v preizkušnjah, revščini, v žrtvovanju in eksotiki, kot me imate mnogi navado idealizirati) in vi tam (v coni komforta, na varnem, z velikodušno materialno in duhovno pomočjo, kot se mogoče dojemate) pač pa smo vsi skupaj MISIJONARJI/KE, poslani, da gremo ven iz naših udomačenih svetov in prisluškujemo Duhu, ki nas uči prinašati Boga tu in zdaj: v zahtevnih, pandemskih in negotovih razmerah, v novih – digitalnih – odnosih, dostikrat v pastoralnem tipanju sredi goste, duhovne in moralne, precej mrzle, teme. Samo SKUPAJ smo lahko tisti, ki prinesejo DOBRO NOVICO za človeštvo. 'Karizmatski solisti' so stvar modela iz

prejšnjega tisočletja. In so dandanes lahek plen princa teme. Ne vem sicer, če se z mano strinjate in če ta uvod sodi v Misijonska obzorja? Da pa boste razumeli, zakaj sem čutila, da vam moram to napisati, naj vam povem, da sem že tretji teden v Angleški Gvajani. Država je sicer sosedja Venezuele, a je povsem druga zgodba. In ko poskušam urediti vse te nove okuse, barve in kulturne ritme, želim z vami podeliti nekatere osebne uvide. Zakaj Gvajana? Za te, ki se ne poznamo: sem uršulinska misijonarka, ki od leta 2019 pripadam Karibski uršulinski provinci. Skupnosti imamo v Venezueli, na otočku Barbados in v Angleški Gvajani. Skupaj nas je 15 uršulink, od tega jih je 13 Gvajank in ena sestra je Jamajčanka. S sestro Brendo živiva v Venezueli, ki je špansko govoreča latinskoameriška dežela, kjer je vse prepleteno s karibsko kulturo, a se pogovarjava po angleško in se drživa gvajanskih navad. Na začetku tega novega misijona v Karakasu sem

V šoli pri sestrah Uršulinkah v Francoski Gvajani

bila seveda popolnoma izgubljena, ker mi je bilo izredno težko 'ujeti ritem' in preklapljati med latinskoameriškim (španska Venezuela), karibskim (mentaliteta in okusi Karibov) in uršulinskim (Gvajana) stilom življenja. Kar nekaj časa mi je vzelo, da sem počasi lahko razvrstila ritme in začela uživati v 'multikulturni' dinamiki. Prvič sem obiskala Barbados in Gvajano leta 2014, ko je obisk trajal skupno dva meseca. Takrat sem bila perujska misijonarka in sem vstopala v nove okuse s perujskimi mentalnimi filtri. Letos, 12. avgusta, sem v Gvajano prišla povsem nepričakovano, ker sva s s. Brendo pripeljali domov našo 88 letno misijonarko s. Mary Bernard po 16 letih dela v misijonih v Venezueli. In od prvega trenutka, ko sem stopila na tla domovine mojih sester uršulink, sem doživljala, kot da bi kulturni

Pri maši

valovi šli čezme in me spodnašali. Moje jeklene – izvirno slovenske – mentalne sheme so občasno pokrite s premikajočim se peščenim dnom. Mučen občutek je to. Jadranski bazenček ni nič v primerjavi s silo Atlantika.

Gvajana je skoraj 11-krat večja od Slovenije, ki leži na severu Latinske Amerike in je edina angleško govorča dežela na tem delu kontinenta, a ima samo 740.000 prebivalcev. Od leta 1667 do 1814 je bila nizozemska kolonija, do neodvisnosti leta 1966 pa angleška. Kolonialni veleposestniki so na račun sužnjev služili največ s sladkornim trsom in z drugimi bogastvi dežele. Ko je suženjstvo padlo, so uvozili Portugalce, Indijce in Kitajce, da so nadomestili sužnje pri delu na poljih. Do leta 1966 so tuji gospodarji vlagali izključno v infrastrukturo, ki je omogočala posel, nobeden od njih pa ni imel interesa vlagati v razvoj dežele in v domačine. Rezultat: multikulturalna raznolikost, nepismenost in revščina, vtisnjena globoko v mentalne strukture družbenih plasti. In kaj vidim, ko grem na ulice? Skoraj 40 % prebivalcev je potomcev Indijcev, kar se odraža v njihovi hrani, kulturi in navadah. Več kot 29 % prebivalcev je potomcev Afričanov, skoraj 20 % je mešancev različnih ras, in le nekaj več kot 10 % je domorodcev (z uradno priznanimi desetimi jeziki) ter 0,5 % prebivalcev je potomcev Evropejcev. Se mi kar vrti ... In kulturni valovi spodnašajo, karkoli je bilo trdnega pod mojimi mentalnimi strukturami. Preplavljena sem z multikulturalnim, ki v temeljih maje, kar sem mislila, da drži kot pribito!

Priznam, šele v teh tednih bivanja v Gvajani se mi začenjajo počasi prižigati kake male iskricke razumevanja karibsko - uršulinskega sveta. In ko strmim ven v nenavadne oblike indijske, muslimanske in nizozemske arhitekture, v opuščene kanale smrdeče vode, v zanemarjene ulice polne smeti in rojev muh ter v ležeče brezdomce na vsakem vogalu, mi srce boleče razbija. »Me boš želel imeti tu?«, sprašujem Jezusa in

Skupnost sester v Francoski Gvajani

debelo požiram slino. Se bom kdaj navadila na jeklen primež na dnu želodca, ko ponavljam Jezusu najino formulo »kamorkoli in kadarkoli«? (To je formula, s katero se dajem Jezusu redno na razpolago.) In seveda nekdo, ki se 'spozna', bo iz zapisanega zaključil, da tak je pač imperializem v svoji kolonialistični parazitski strukturi, kar bi v primeru Gvajane lahko celo držalo. Zato pa moram dodati še en zgodovinski podatek. Od leta 1970 do 1985 je Gvajana doživela socialistično opustošenje: predsednik Burnham je nacionaliziral podjetja, uničil ekonomijo in sistematično uničeval demokratične poskuse družbenih sprememb. Videti je, da si dežela še vedno ni opomogla od socializma. Da je stvar še bolj zapletena, dodajam, da so pred nekaj leti odkrili bogata nahajališča nafte pod atlantskim dnom (Mednarodni giganti že dihalo za ovratnik.) in da bo čez kakih deset let glavno mesto Georgetown preplavljeno z vodo. Večji del mesta leži namreč pod vodno gladino; glavni zid, ki preprečuje vdor morja, in številne železne zaklopke, ki regulirajo pretok morske in rečne vode, so že dolgo zanemarjene in načete. V Georgetownu živi skoraj 16 % prebivalstva. Med drugim je tu tudi naš samostan.

»Torej?«, boste vprašali: »Kako uršulinke evangelizirate v tej multikulturalni stvarnosti in tik pred naravno katastrofo?« Odgovor bi zahteval nov članek. ☺ Na kratko lahko povem

samo, da je po denacionalizaciji naših šol vodstvo največje zasebne katoliške šole prevzela uršulinka. Uršulinke smo med drugim odgovorne za sirotišnico, za katehumenski program uvajanja odraslih v vero in za duhovno spremljanje. Povedati moram, da je sedaj tu skupnost štirih ostarelih sester in treh aktivnih, ki so povprečno starejše od 65 let. Samostan je pod varstvom svetega Jožefa, ki mu sestre zaupamo svoje intenzivno iskanje Božje volje za prihodnost, saj verjamemo v njegovo priprošnjo.

Priznam pa, da mi ne uspe čisto predelati vsega, kar doživljam tu v Gvajani, sploh ob dejstvu, da se čez nekaj dni vračam v venezuelsko »centrifugo«; ne znam drugače izraziti tega, kar doživljamo tam: udarci in adrenalin. Hvala, Jezus, da si Ti moja Skala, edina trdna točka, ki me umiri med butanjem valov in centrifugiranjem. Naj Tvoja Beseda v Duhu preobrazi mojo eksistenco v pričevanje, da Te bodo spoznali in bo Oče slavljen. Iz srca HVALA za molitev in darove, ki jih redno nakazujete v Misijonsko središče. V teh dneh so vaši darovi romali preko uršulink v Čile, tam bodo s tem denarjem s. Mateja Koršič in sestre nakupile hrano (mleko v prahu, konzerve, sir, riž ...) in poslale pakete z ladjo. Enkrat konec novembra – če Bog da – bodo vaše žrtvice razveselile mojo skupnost in napolnile marsikateri želodec. On vse ve! On naj vam poplača.

Ponosen sem na mlade

BR. MIHA MAJETIČ, MINORIT, KAZAHSTAN

Dragi bratje in vsi, ki prebirate te vrstice. Ne pišem pogosto, a ko se oglasim, sem malo daljši. Podobno kot pri vas tudi tukajšnje življenje krojita virus in karantena. Stanje se spreminja iz tedna v teden. Trenutno je nekaj omejitev manj, pa tudi te, ki veljajo, pristojni manj strogo preverjajo. Vstopi v mnoge trgovine, na železniške postaje in športne prireditve preverjajo s pomočjo ASIK aplikacije za pametne telefone.

Oratorij

Zdaj pa o tem, kako smo preživeli počitnice. Te so vedno zelo delovne, še predvsem zame, ker sem zadolžen za mlade. V juniju smo pomagali pri organizaciji škofijskega dne otrok. Udeležili so se ga iz župnij severnega dela škofije. Za naše otroke je bil kraj srečanja "finančno" predrago. Bilo bi tudi predrago. Naj povem, da je treba iz Astane prevoziti 300 km, iz Pavlodarja pa še dodatnih 400. V prihodnje bo treba razmisliti, da bi vse organizirali na ravni dekanij. Še v juniju smo poizkusili z novo varianto oratorija oz. organiziranih počitnic za otroke. Vodili sta ga dve naši mladinki. Razdeljen je bil čez ves mesec. Oblikovali smo štiri starostne skupine z manjšim številom otrok. Tako smo se izognili kršenju kovidnih omejitev. Vsak dan je bilo poleg iger na programu tudi učenje, to je ponavljanje šolskih vsebin. Otrokom smo priskrbeli kosila, po športnem delu pa še presenečenja v obliki sladoleda ipd.

Organizirali smo še vseškofijsko srečanje skupine Samuel. Poskrbeli smo za duha in telo. Veliko časa smo namenili molitvi in tudi telesnim

naporom. Domači župnik David nas je v Sučinsku popeljal v gore, kjer je nacionalni park. Med vzpenjanjem smo imeli tri razmišljanja o svojih karakterjih.

Konec junija smo imeli slovesnost duhovniškega posvečenja diakona Sergeja. Zadnjih nekaj let je bilo posvečeno pet duhovnikov. Žal je eden od njih pristal na invalidskem vozičku. Bodo pa naslednja leta bolj sušna. Trenutno sta iz naše škofije dva duhovniška kandidata. Poleg tega se je žal iztekel dogovor naše teološke fakultete s fakulteto iz Poljske. Tako naši ne bodo mogli več izdajati akademskih nazivov in tudi poljskih predavateljev ne bo več k nam. Posledica: Armenci so svoje kandidate že poslali na študij v Italijo. Od nas se je v tem času poslovil še predpostulant Aleksej in se je odpravil na pot svojega nadaljnjega duhovnega iskanja. Dogovoril se je s skupnostjo Pija X., da ga sprejmejo k sebi. Kar nekaj časa se je boril med spontanostjo frančiškovih bratov in notranjo konzervativnostjo, ki je na koncu zmagala.

V juliju sem se z našo mladino skupaj z mladimi iz Kokšetava in njihovo

sestro redovnico z vlakom odpravil na jug Kazahstana, v Almaty, bivše glavno mesto. Če odmislim vročino, je bila 20 urna vožnja kar prijetna. Ob prihodu nas je na postaji pričakal voznik iz edine katoliške sirotišnice v državi in nas odpeljal v 100 km oddaljeni Kapšegai. Tam so pred leti na enem od domov za sirote, prostovoljci iz Pivke postavili streho. V isti župniji smo vsak dan imeli mašo. Nekaj časa smo preživeli z otroki v sirotišnici, ki kljub počitnicam niso mogli domov ali k sorodnikom. Niso vsi brez obeh staršev. V času, ko so mladi s sestro odšli na dvodnevno pot po gorskih jezerih, pa sem jaz pomagal v župniji. Nato sem se poslovil od župnika, ki je hkrati direktor sirotišnice. Letel

br. Miha Majetič (prvi z leve)

je domov na Poljsko zbirat denar za sirote. Teh je trenutno okrog šestdeset, pred leti jih je bilo tudi do sto. Preostali del julija je minil v pripravi na oratorij. Za letošnjo temo smo izbrali film Raja in zadnji zmaj. Izpostavili smo: sodelovanje, pomoč, kako priznati svoje napake in odpustiti drugim za njihove napake. Ves čas smo upali, da se nam bodo pridružile štiri prostovoljke iz Slovenije. Žal pa se je zaradi virusa zapletlo pri pridobivanju viz in morali smo jih posoditi v Ukrajino. A sem bil vseeno zadovoljen, da njihova pripravljenost ni bila zaman in so lahko pomagale drugim, če že niso mogle priti k nam.

V avgustu smo izpeljali še en oratorij. Bilo nas je 70! Veliko število, sploh zato, ker smo se bali delati večjo reklamo. Zakaj? Da ne bi dobili nepovabljenih »obiskov«, ki bi jim sledilo zaprtje oratorija in tudi cerkve. To je bil naš že deveti oratorij. Zares sem ponosen na našo mladino, ki je vsako leto bolj odgovorna in sprejema vedno več zadolžitev pri pripravah in vodenju. Upamo, da ostanejo z nami še v naslednjih letih, ker se za njimi že kali nova generacija.

Na praznik Marijinega oznanjenja smo se ponovno lahko zbrali na 5-dnevnem srečanju katoliške mladine v romarskem središču Azornoe. Prišlo je 50 mladih iz dveh škofij. Na prošnjo tamkajšnjega župnika se je vse odvijalo na teritoriju stavb župnije. Zaradi manjšega števila udeležencev smo lahko v duhovnem smislu odrinili bolj na globoko. Osrednja tema: Amoris letitia - sveto leto družine.

Konec avgusta smo doma pomagali 20 družinam. Za njihove otroke smo priskrbeli šolske torbe in druge potrebščine. Spodbudo je dala Karitas, ki je v vsako župnijo poslala po dve prazni torbi in vernike povabila, da jih napolnijo. Ko smo se odločali, komu jih podariti, se je prijavilo 20 družin. Moja brata in jaz smo pobrskali po žepih oz. po darovih, ki smo jih v zadnjih letih dobili v žep od dobrih ljudi v domovini. Nabrало se je za 18 šolskih torb z nahrbtniki. Zadnja dva meseca je od nas v svojo domovino odšlo nekaj tujcev. Stvari, ki jih niso vzeli s seboj, so pustili nam. Prodali smo jih za nizko ceno, a se je vseeno nabrало 80 EUR. Verjetno jih bo Karitas namenila za pomoč v kurilni sezoni. Zadoščalo bo za 3 tone premoga.

Šolsko leto se je začelo kot v Sloveniji. Trenutno se pripravljamo na vseka-zahstansko srečanje redovnikov in duhovnikov, ki bo posvečeno 20-letnici prihoda Janeza Pavla II. v Kazahstan. Z mladino že pripravljamo škofijski dan mladih, ki bo tokrat pri nas. Lep je občutek, ko človek vidi v kako krasne ljudi se oblikujejo. Upam, da bo to spet duhovno bogato srečanje. In po njem, če Bog da in bo situacija ugodna, po dveh letih in pol končno odpotujem za nekaj dni v Slovenijo.

Preprosto in nevsiljivo

S. BARBARA PETERLIN, MARIJINA SESTRA ČUDODELNE SVETINJE, UKRAJINA

Dragi bratje in vsi, ki prebirate te vrstice. Ne pišem pogosto, a ko se oglasim, sem malo daljši. Podobno kot pri vas tudi tukajšnje življenje krojita virus in karantena. Stanje se spreminja iz tedna v teden. Trenutno je nekaj omejitev manj, pa tudi te, ki veljajo, pristojni manj strogo preverjajo. Vstopa v mnoge trgovine, na železniške postaje in športne prireditve preverjajo s pomočjo ASIK aplikacije za pametne telefone.

Misijonska nedelja je bila zame od nekdaj poseben dan, ki sem se ga zelo veselila. V otroštvu in mladosti sem na ta dan v molitvi prosila predvsem za misijonarje. Odkar pa sem tudi sama misijonarka v Ukrajini, je zame to dan hvaležnosti. Najprej hvaležnosti Bogu, da mu smem služiti v najbolj ubogih tega sveta in jim z delom svojih rok prinašati tudi Božjo ljubezen. Poleg tega pa se ta dan Bogu zahvaljujem za vse vas, naše drage dobrotnike. Naj vam Gospod, ki ne prezre nobene dobrote, obilno povrne s svojimi darovi!

Nikoli nimam občutka, da bi bilo naše delo naporno. Prav nasprotno. Ravno preko služenja ubogim me Gospod vedno znova uči in mi razodeva, kdo je On. V pravoslavnem okolju med bolniki in brezdomci najprej pričujemo z delom svojih rok. Bolnikom pomagamo pri stvareh, ki jih v dani situaciji sami ne zmorejo narediti (umivanje, oblačenje, striženje, britje). Po končanem delu pa jim

ponudimo še čudodelno svetinjo in jih na tak način izročimo v varstvo Device Marije.

Vendar vedno ne gre zlahka. Ivan je ležal v bolnici zaradi raka na obrazu. Le ta mu je pojedel že desno oko in nos, neusmiljeno pa se je približeval že tudi levemu očesu. Ob pogledu nanj si težko vzdržal, kaj šele prepoznal lepoto človeka ali Božjo navzočnost v njem. Sprva ni želel ničesar, saj so ga z vsem potrebnim oskrbovali »prijatelji« z ulice. Ko je videl, kako negujemo druge brezdomce, se je po nekaj tednih tudi sam strinjal, da mu pomagam pri umivanju rok. Zame je bilo to znamenje, da nas je sprejel in bo počasi sprejel tudi Boga. Naslednji teden je že prosil, da bi ga obrila. Po končanem delu sem mu podarila čudodelno svetinjo. Naslednjič je želel, da mu pomagamo pri kopanju. Zmogel je, vendar z zadnjimi močmi. Strinjal se je, da ga obišče duhovnik. Tako preprosto in nevsiljivo Gospod danes prihaja v srca malih, za ta svet že nepotrebnih in ubogih ljudi.

Naj nas božja moč prevzame

S. AGATA KOCIPER, SALEZIJANKA, BRAZILIJA

Z veseljem sem prejela, prebrala, ter tudi malo razmislila ob pismu ravnatelja za misijone g. Matjaža ob misijonski nedelji. Zahvaljujem se vam prav iz srca za to lepo duhovno in gorečo misijonsko povezavo ter spodbudne besede, ki nas krepijo na poti k cilju pri reševanju ljudi in pridobivanju za božje kraljestvo.

Tudi naš duhovnik je ob zaključku misijonskega meseca pri maši poudaril pomen misijonskega poslanstva danes za slehernega od nas, in se zahvalil za to vero, ki so jo misijonarji nekoč in jo še danes oznanjajo po Gospodovem naročilu: »Pojdite in učite« ...

Kako biti misijonarji danes, tako doma kot po svetu, se učimo vse življenje. V sodobnih časih, ko nas medijske, elektronske in socialne mreže povezujejo, v velikih primerih pa tudi ločujejo ob izgubljanju pravih in prisrčnih medsebojnih odnosov, so posledice tega še toliko bolj vidne pri današnjih generacijah. S tem se tudi pastoralno delo in preroška zavzetost stopnjujeta in zahtevata več pripravljenosti za tveganje in žrtvovanje. Zato krščanskim občestvom, tukaj v misijonih kakor doma, želim, naj nas božja moč tako prevzame, da bomo tudi mi lahko z apostoli rekli: "Ne moremo, da ne bi govorili o tem, kar smo videli in slišali."

Po zmanjšanju pandemije se počasi začenjamo malo več gibati po župnijah. Tako se že nadaljujejo kateheze za prva obhajila in birme.

Pridružujem se vam tudi ob prazniku vseh svetnikov. Letos nas ta še bolj spominja na tolikšne družine po svetu, ki so izgubile svoje družinske člane in iščejo tolažbe in luči za preživetje. Pa naj vsem sveti božja luč vere in upanja na večno vstajenje.

Dodajam prižgano svečo iz Brezij. Brezjanska Mati Božja je močna luč tudi v Amazoniji in nas vodi po poteh odkrivanja Gospodovih načrtov pri delu za božje kraljestvo. Vsem prisrčne pozdrave z željo, da ste vsi zdravi in veseli.

Izzvani, da nadaljujemo Jezusovo sočutno poslanstvo

S. DORICA SEVER, FRANČIŠKANKA MARIJINA MISIJONARKA, KANADA

Drugi vatikanski koncil v svojem Odloku o misijonski dejavnosti Cerkve navaja, da je »romarska Cerkve v bistvu misijonarska« (AG 2). Poslanstvo ni neka izredna naloga, ki se je Cerkve loti poleg svojega običajnega posla upravljanja svetovne ustanove. Ne! Poslanstvo je zakoreninjeno v naravi Cerkve; je razlog za njen obstoj.

Blagoslov novih voditeljic Tashe in Cynthie

Cerkve je skupnost Kristusovih učencev, ki so poklicani in poslani, da nadaljujejo Jezusovo poslanstvo v svetu. In to je odgovornost ne le duhovnikov in redovnikov, temveč celotnega božjega ljudstva, sestavljenega večinoma iz laikov. Kot nas opominja papež Frančišek, so »v njenem imenu poslani vsi krščeni člani Cerkve, da bi pričevali in oznanjali evangelij Božje ljubezni«. Tako se lahko Bog 'dotakne in spremeni družbo in kulturo v vsakem kraju in času' (Sporočilo za svetovni dan misijonov 2019).

Kot Kristusovi učenci so vsi člani Cerkve poklicani in poslani, da bi bili zastopniki Kristusove ljubezni in sočutja v našem zlomljenem, zmedenem in tesnobnem svetu.

Papež Frančišek nas v svojem sporočilu za ta Svetovni misijonski dan 2021 spominja, da je »pandemija [Covid 19] okrepila bolečino, osamljenost, revščino in krivice, ki jih doživljajo mnogi ljudje v našem svetu, zlasti najbolj šibki in ranljivi«. Tako kot apostoli, 'ki so videli, poslušali in se dotaknili Jezusove odrešilne moči', smo poklicani in poslani, da se 'dotaknemo' trpljenja, ki nas obdaja. Papež Frančišek nas na to svetovno misijonsko nedeljo vabi, da se na poseben način spominjamo in molimo za vse tiste misijonarje, ki so se odločno odpravili, pustili dom in družino za sabo, da bi prinesli evangelij v kraje, kjer so ljudje žejni Resnice.

Ta poseben klic k misijonu ad gentes in ad extra, po besedah papeža Frančiška, »ni stvar preteklosti ali romantični ostanek iz prejšnjih časov. Tudi danes Jezus potrebuje

srca, ki so sposobna doživeti poklic kot pravo ljubezensko zgodbo, ki jih spodbuja, naj gredo na obrobje našega sveta kot glasniki in agenti sočutja» (Sporočilo 2021). V teh dneh periferije, o katerih govori papež, morda niso daleč. So povsod okoli nas, v osrčju naših mest ali celo naših družin in na teh ne tako oddaljenih obrobjih smo izzvani, da nadaljujemo Jezusovo sočutno poslanstvo.

Največja osnovna šola na svetu

PEDRO OPEKA, LAZARIST, MADAGASKAR

Tukaj na Madagaskarju smo še vedno »zaprti«. Danes vam pišem, ker imamo v Akamasoa veliko dela. Pri Janezu Krmelju smo v Ampitafa začeli graditi gimnazijo in na podeželju v Anilobe v Vangaindrano osnovno šolo. Ker sem na tem delu Madagaskarja v prvih 15 letih tudi sam delal, jim hočem tudi sedaj pomagati. Dela so se že začela. Ravno včeraj smo večjo vsoto denarja plačali

gradbeniku, da v glavnem mestu Antananarivo nakupi cement, železo in drug material, ki se ga na jugu včasih ne dobi ali pa je zelo drag. V novem šolskem letu pa imamo vedno več šolarjev. Že devet let nismo podražili prispevka staršev za vpisnino v naše šole. Ljudje nimajo denarja! Zato je danes vedno več otrok, ki jim vsak opoldan dajemo riž. Ne spomnim se, da bi v naših šolah v enem samem kraju in v eni sami osnovni šoli že kdaj imeli 4.012 učencev, tako kot jih imamo v Andralanitra poleg smetišča. Mislim, da je to največja osnovna šola na svetu! Nismo si mi tega želeli, ampak smo bili prisiljeni sprejeti toliko otrok. Zato zidamo vedno nove šole, delamo nove klopi itd. Vsak otrok ima pravico, da gre v šolo in njihove mame so jokale, naj sprejmemo njihove otroke. Zato sem povabil Ministrstvo za izobraževanje, naj pridejo pogledat ta naš primer. Obljubili so mi, da bodo prišli na ogled. Število vseh učencev v naših osnovnih in srednjih šolah ter gimnazijah je 16.317! Vsem v Misijonski pisarni želim veliko veselja in zdravja.

Nominacija

Misijonarja PEDRA OPEKA je Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije, skupaj z Radiem Ognjišče, Slovensko karitas, Vincentian Family Homeless Alliance in Misijonskim središčem Slovenije nominiralo za nagrado Sveta Evrope Raoul Wallenberg za izjemne dosežke na humanitarnem področju. Nagrado Raoul Wallenberg podeljuje Svet Evrope v sodelovanju s švedsko vlado in madžarskim parlamentom v spomin na švedskega diplomata, ki je v letih 1944 in 1945 ščitil pripadnike judovske skupnosti v Budimpešti.

Misijonarji vse življenje

TOMAŽ MAVRIČ, LAZARIST, RIM

Jutri bomo skupaj po vsem svetu praznovali Misijonsko nedeljo! Naš krščanski poklic pa nas vabi, da bi misijonarji ostali skozi celo leto, skozi celo življenje! Vi ste prav gotovo primer življenjskega misijonskega poklica! Iz srca se vam zahvaljujem, tako osebno kakor v imenu vseh mojih sobratov, ki so zaradi vaše dobrote ter dobrote darovalcev lahko tudi v tem letu pomagali ter lahko nadaljujejo s pomočjo tolikim ubogim v raznih koticah sveta! Naj Vaša ljubezen še naprej rojeva čudovite sadove! Molimo drug za drugega!

Nagovor ob začetku pouka

Pogum, trdno prepričanje in vztrajnost

MSGR. MARTIN KMETEC, MINORIT, TURČIJA

Dragi misijonski prijatelji, dragi delavci za misijone! Trenutno se nahajam v Konji - nekdanjem Ikoniju, ki je najbolj oddaljena skupnost naše škofije. Ko gledam na svojo službo, vidim, da nas čaka ogromno dela, tako na duhovno pastoralnem področju kakor tudi na področju materialnega dela, s katerim omogočamo obstoj zgradb, nastanitev pastoralnih delavcev in misijonarjev. Vendar mi vaša spodbuda in vaša neprestana pomoč dajeta velik pogum, da bi šel naprej. Z veseljem sem prebral vaše

Priprava na bogoslužje v Konji, najbolj oddaljeni skupnosti škofije Izmir

spodbudne besede, ki se navdihujejo pri misijonarju p. Mihi Drevenšku, mojemu redovnemu sobratu. Vsem nam je potreben pogum, trdno prepričanje in vztrajnost, da bi ostajali zvesti temeljnemu poslanstvu, ki ga imamo kot misijonarji. Naj Bog blagoslovja vaše delo, naj vam povrne in naj povrne tudi vsem dobrotnikom. Predvsem pa naj povrne naši slovenski Cerkvi z novimi duhovnimi poklici. Vse dobro vam želim in vas s hvaležnostjo pozdravljam.

Dva velika praznika

P. JANEZ MUJDRICA, JEZUIT, ZAMBIA

Jutri sta dva velika praznika: dan zambijske neodvisnosti in misijonska nedelja. Zambija bo stara 57 let; in jaz sem misijonar v Zambiji že 47 let. Ta teden je bil zame najbolj naporen v mojem življenju. Imeli smo poseben program za študente na daljavo. Sredi avgusta bi morali priti na dvotedenski uvod v novi semester, pa zaradi Covida niso mogli. Naša univerza je zdaj organizirala petdnevni program: vsak predmet naj bi imel šest ur predavanj. Ker učim šest predmetov, sem vsak dan predaval osem ur.

Prvo srečanje družin po dolgem času in pogovor ter svetovanje

Seveda, zvečer sem moral tudi organizirati predavanja za naslednji dan. Bilo je res naporno; dal sem vse od sebe in študentje so navdušeni. Hvala za vaše molitve!

Pravi pričevalci

S. MOJCA KARNIČNIK, MISIJONARKA JEZUSA KRISTUSA, DR KONGO

Najlepša hvala za pošto ob misijonski nedelji. Lepo, da se nas misijonarjev spominjate in da molite za nas. Zelo smo molitve potrebni, da bi znali biti pravi pričevalci, ne le z besedo, ampak še bolj s svojim življenjem. Pri nas se je vročina že vrnila, pogrešamo pa dežja. Vam ga verjetno ne manjka, zlasti pa ga ne bo manjkalo v novembru.

Misijon gre naprej

S. METKA KASTELIC, SALEZIJANKA, BRAZILIJA

Pretekli teden smo imeli po dooooooolgem času prvo srečanje z našimi družinami. Bili smo izjemno veseli, da jih je vsaj peščica prišla. V mesečno srečanje je vključena molitev, vzgojna tema, pogovor po skupinah in možnost, da se družine izrazijo o svojih težavah, podelijo izkušnje, prosijo ali se zahvalijo za pomoč. Poleg Sestre na srečanju vedno sodelujeta tudi psiholog in socialna delavka, tako da najbolj preizkušanim nudimo celovito oporo. Ne vem, če je v Sloveniji v navadi, ampak v Braziliji so zelo razširjene trgovinice z rabljeno obleko, obutvijo, pohištvo in drugo tehnično opremo. Na našem misijonu je tako, da nam dobri ljudje darujejo, kar jim ne pride več prav. Tudi ko nekdo umre, njegove stvari pogosto pridejo v našo "trgovinico", kjer jih potem po simbolični ceni prodamo naprej. Tudi s temi sredstvi poskrbimo, da misijon gre naprej, dan na dan, mesec za mesecem. Bogu hvala!

MISIJONSKA NEDELJA – Videm pri Ptuj (24. oktober 2021)

LUKA BIŠČAK

Osrednja slovesnost letošnje Misijonske nedelje je potekala v mariborski nadškofiji v Vidmu pri Ptuj, kjer smo se zlasti spomnili p. Miha Drevenška, misijonarja v Zambiji, katerega 10-letnico prezgodnje smrti letos tudi obhajamo.

V župnijski cerkvi sv. Vida so praznovanje z začetkom tridnevne odprli že v petek zvečer s sveto mašo z nagovorom sester frančiškank Marijinih misijonark (FMM) in slavljenjem pred najsvetejšim. Ob tem je potrebno izpostaviti, da je domačinka, s. Iva Horvat (FMM), na Zahvalno nedeljo, 7. novembra, dala večne zaobljube. V soboto je nato sledilo srečanje za vse, ki imajo radi Sveto pismo, misijonski rožni venec, večerna sveta maša in pričevanjski večer s sestrami.

Osrednja nedeljska slovesnost pa se je pričela z molitveno uro, ki je letos potekala malo drugače in sicer s prepletanjem molitve, ljudskega petja, posnetki pesem ansambla Minores ter seveda pogovora s pričevalci. Molitveno uro in pogovor je vodil p. Janez Šamperl, avtor nove knjige o p. Mihi »Daleč naprej je tekel«. Pričevali so misijonar p. Stanko Rozman, ki je v Zambiji in Malaviju zgradil preko 40 cerkva, misijonar p. Ernest Benko, ki je s p. Mihom deloval v misijonu Sv. Jožefa v Ndoli ter s. Metka Kos (FMM), ki se je za misijonsko pot odločila ravno med sveto mašo v mariborski stolnici, kjer je gostoval p. Miha s svojo mlado glasbeno skupino iz Zambije. S harmonikarskim nastopom je molitveno uro popestril domačin Robi Botulin, ki je nedavno – ob dvajsetletnici poučevanja in izdelovanja harmonik – podaril harmoniko papežu Frančišku. Zaigral je p. Mihi tako ljubo pesem »Ti domača hiša«.

Molitveni uri je sledila sv. maša, ki jo je vodil mariborski nadškof in metropolit msgr. Alojzij Cvikel ob somaševanju s 26. duhovniki in misijonarji. V pridigi je msgr. Cvikel povedal, da »današnjega človeka v odnosih zaznamuje samo delna pripadnost in zvestoba le do neke določene mere ...« in da »... manjka celostna izročitev Bogu in osebna vera«. Tega pa zagotovo ni manjkalo p. Mihi Drevenšku, kateremu je, kot je v nadaljevanju povedal msgr. Cvikel »vse, česar se je lotil, uspelo, saj se je z dušo in srcem predal misijonskemu poslanstvu ... Ob p. Mihi čutimo, kako se je v njegovem delu uresničilo to, kar je geslo letošnje misijonske nedelje: »Ne morem, da ne bi govoril o tem in živel za to, kar nosim tako globoko v srcu.« Mihova misijonska pot je bila zelo zanimiva. Lahko bi rekli, da je prehodil pot »misijonske preobrazbe« oz. »preobrazbe dojemanja misijonov in misijonarstva«. Od klasičnega misijonarja, ki je deloval »sredi ničesar«, se je prelevil v misijonarja nove evangelizacije. Da bi se

božja beseda čim bolj razširila in dosegla čim več ljudi, se je posluževal vseh tehničnih pripomočkov, ki so bili takrat na voljo. Ustanovil je radio Icengelo ter najmodernejšo tiskarno v Zambiji. Temu primerno je tudi opravljal novinarsko delo – bil je radijski voditelj in urednik kar dveh revij. Bil je velik borec za resnico in za preprostega zambijskega človeka. Veliko je ozaveščal in bil velik kritik koruptivnih oblasti, ki so izkoriščale uboge preproste ljudi. Slednji so ga hoteli utišati in mu zato večkrat grozili. Ker ni nič pomagalo, so ga v podtaknjenem požaru poskušali celo umoriti. A Miha se ni prav nič bal. Bal se je samo Boga. Ko so ga nasprotniki evangelija najbolj preganjali, je celo vzklikal: »Kaj mi pa morejo – vse, kar delam, delam za Boga!«

Poleg izžarevajočega veselja in nalezljivega nasmeha, pa je p. Miha poznan tudi po svojem nepogrešljivem klobučku, ki je bil njegov prepoznavni znak. V ta namen je župan občine Videm, g. Branko Marinič, v imenu občine podaril 1.000 »Mihovih klobučkov«, katerih izkupiček od prodaje bo v celoti namenjen potrebam slovenskih misijonarjev. Ob koncu sv. maše je msgr. Cvikel tudi blagoslovil klobučke. Maši je sledila pogostitev in prijetno druženje, ki je bilo kljub večernim uram, zeleno obarvano. Zelena barva je v Zambiji barva življenja – življenja, katerega je bil poln p. Miha. Za trenutek smo se vsi počutili kot p. Miha. In tega življenja si ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore želi, da bi bila polna slovenska cerkev, saj je na letošnjem srečanju misijonarjev v domovini pri sv. Jožefu v Ljubljani misijonarje pozval, »naj nas naučijo misijonariti«. Mislimo, da nam je pri tem življenje p. Miha v pravi zgled. S pastoralnimi delavci, ki bodo delovali v duhu p. Miha, se nam za prihodnost Cerkve ne bo potrebno prav nič bati.

Zaključek Znamkarske akcije za misijone!

Minilo je 33 let, odkar sem začel z Znamkarsko akcijo za podporo našim misijonarjem, ki z vdanostjo in Božjo pomočjo pomagajo vsem tistim, ki potrebujejo pomoč. Kljub vsemu leta tečejo in moči pojenjujejo. Zato sem se odločil, da bom s to akcijo zaključil. V vseh teh letih ste mi pri zbiranju znamk vsi zelo pomagali, še posebno Misijonsko središče v Ljubljani, ki je imelo kar precej dela z mano, za kar se vsem v uradu pristrčno zahvaljujem. Vsa moja zahvala gre tudi vsem tistim, ki ste mi znamke po pošti pošiljali na dom. Ostale mi bodo v spominu tudi prijazne in spodbudne besede, ki sem jih poleg znamk prejel od vseh vas, od vsepovsod. Še enkrat hvala in prejmite lep jesenski tržaški pozdrav.

Franc Saksida

Namenitev dela dohodnine

V letu 2019 je bilo sklenjeno, da se namenski del dohodnine za leto 2020 nameni zgolj verskim skupnostim, ne pa tudi njihovim sestavnim delom. Tako je FURS vse dotedanje izjave o namenitvi dohodnine prenesel na Katoliško cerkev. Septembra 2021 pa je vlada sprejela Uredbo, v kateri je na seznam dohodninskih upravičencev zopet uvrstila vse sestavne dele Katoliške cerkve, med katere spada tudi Misijonsko središče Slovenije. To pomeni, da z letom 2021 namenski del dohodnine spet lahko namenite tudi nam. Ker so bile vse izjave, izpolnjene do leta 2020, preklicane, vas prosimo, da v kolikor bi želeli svoj del dohodnine (prej 0,5%, sedaj 1%) spet nameniti Misijonskemu središču Slovenije, izpolnite obrazec, ki je dosegljiv tudi na naši spletni strani www.missio.si in ga pošljite na pristojni finančni urad. Hvala za vse vaše darove.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA | Štefe Francisco | ADVENTNA AKCIJA | posamezniki: Beguš Jurij, Franko Tomaž, Kopriva Silvester, Rijavec Anže | **MIVA |** župnije: Ajdovščina, Ambrus, Apače, Artiče, Banja Loka, Batuje, Begunje na Gorenjskem, Begunje pri Cerknici, Bela Cerkev, Beltinci, Bertoki, Besnica, Bevke, Biljana, Bilje, Bizeljsko, Blagovica, Bloke, Bogojina, Bohinjska Bela, Borovnica, Boštanj, Bovec, Branik, Braslovče, Brestanica, Breznica, Brezno ob Dravi, Brezovica, Brusnice, Bučka, Bukovica, Bukovščica, Cankova, Celje - Bl. Anton Martin Slomšek, Celje - Sv. Cecilija, Celje - Sv. Danijel, Celje - Sv. Jožef, Cerkle na Gorenjskem, Cerkle ob Krki, Cerkno, Cezanjevci, Cirkovce, Col, Čatež - Zaplaza, Čatež ob Savi, Čemšenik, Črenšovci, Črešnjevec, Črešnje, Črna na Koroškem, Črnce, Črni Vrh, Črni Vrh nad Idrijo, Črnomelj, Dekani, Deskle, Dob, Doberdob, Dobje, Dobova, Dobovec, Dobropolje-Videm, Dobrna, Dobrnič, Dobrova, Dokležovje, Dol pri Ljubljani, Dolenci, Dolnji Logatec, Domžale, Dornava, Dovje, Dražgoše, Drežnica, Duplje, Dutovlje, Frankolovo, Goče, Godovič, Gomilsko, Goriče, Gorje, Gornja Ponikva, Gornja Radgona, Gornji Sveta Kungota, Gornji Grad, Gornji Logatec, Gotovlje, Grad, Grahovo, Grgar, Griže, Grosuplje, Hajdina, Hinje, Homec, Horjul, Hotedrška, Hotič, Hrenovica, Hrpelje-Kozina, Idrija, Ig, Ihan, Ilirska Bistrica, Ivančna Gorica, Izlake, Izola, Jamlje, Javor, Javorje, Javorje nad Šk. Loko, Jelšane, Jurklošter, Kalobje, Kamnica, Kamnik, Kamnje, Kanal, Kančevci, Kapla na Kozjaku, Kidričevo, Kisovec, Kobarid, Kobilje, Kočevje, Kočevska Reka, Kojško, Kokrica, Kolovrat, Komen, Kopanj, Koper, Koprivna, Koprivnica, Koprivnik v Bohinju, Koroška Bela, Korte, Kostanjevica na Krasu, Kostanjevica na Krki, Kostrivnica, Kotlje, Kovor, Kranj, Kranj - Drulovka/Breg, Kranj - Primskovo, Kranj - Šmartin, Kranj - Zlato Polje, Kranjska Gora, Krašnja, Kresnice, Križe, Križevci pri Ljutomeru, Krkavce, Kromberk, Kropa, Krško, Kuzma, Laporje, Ledine, Lesce, Leskovec pri Krškem, Leskovic, Levpa, Libelče, Limbuš, Lipoglav, Litija, Ljubecna, Ljubljana-Barje, Ljubljana-Črnuče, Ljubljana-Dravje, Ljubljana-Fužine, Ljubljana-Ježica, Ljubljana-Kašelj/Zalog, Ljubljana-Kodeljevo, Ljubljana-Koseze, Ljubljana-Marijino oznanjenje, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Podutik, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana-Stožice, Ljubljana-Sv. Križ, Ljubljana-Sv. Peter, Ljubljana-Sv. Jakob, Ljubljana-Sv. Nikolaj, Ljubljana-Sentvid, Ljubljana-Siška, Ljubljana-Šmartno ob Savi, Ljubljana-Štepanja vas, Ljubljana-Trnovo, Ljubljana-Zadobrova, Ljubno ob Savinji, Loče pri Poljčanah, Lokavec, Loški Potok, Lucija, Luče, Lučine, Makole, Mala Nedelja, Maribor-Brezje, Maribor - Pobrežje, Maribor - Radvanje, Maribor - Sv. Janez Bosko, Maribor - Sv. Janez Krstnik, Maribor - Sv. Jožef, Maribor - Sv. Križ, Maribor - Sv. Magdalena, Maribor - Sv. Marija, Maribor - Sv. Rešnje Telo, Maribor - Tezno, Marija Snežna, Martjanci, Matenja vas, Mavčiče, Mekinje, Mengeš, Metlika, Mežica, Miren, Mirna, Moravče,

Mošnje, Motnik, Murska Sobota, Naklo, Negova, Nevlj, Notranje Gorice, Nova Cerkev, Nova Gorica - Kapela, Nova Gorica - Kr. Odršenik, Nova Oselica, Novo Mesto - Sv. Janez, Novo Mesto-Sv. Lenart, Novo Mesto-Šmihel, Ojstrica, Olimje, Opatje Selo, Ormož, Osek, Otlica, Pečarovi, Peče, Pertoča, Petrovče, Piran, Pirniče, Pišce, Pivka, Planina, Planina pri Rakeku, Planina pri Sevnici, Podbrdo, Podbrezje, Podčetrtek, Podgorje pri Slov. Gradcu, Podgrad, Podgraje, Podkraj, Podlipa, Podnanos, Podsabotin, Podsreda, Podzemelj, Polhov Gradec, Polica, Poljane nad Šk. Loko, Poljčane, Polje ob Sotli, Polšnik, Polzela, Ponikva, Portorož, Postojna, Povir, Prečna, Predvor, Predloka, Predoslje, Preserje, Prežganje, Prihova, Primskovo na Dolenskem, Ptuj - Sv. Jurij, Ptuj - Sv. Ožbalt, Ptujška Gora, Ptuj-Sv. Peter in Pavel, Rače, Radeče, Radlje ob Dravi, Radmirje, Radovljica, Rakitna, Rateče Planica, Ravne na Koroškem, Razbor pri Slovenj Gradcu, Razkrižje, Remšnik, Renče, Reteče, Ribnica, Ribnica na Pohorju, Ribno, Rob, Rogaska Slatina, Rovte, Ruše, Sava, Sela pri Kamniku, Selca, Sele, Selnica ob Dravi, Senovo, Sevnica, Sežana, Sinji Vrh, Skomarje, Sladka Gora, Slavin, Slivnica pri Mariboru, Slovenj Gradec, Slovenska Bistrica, Slovenske Konjice, Smlednik, Sočerga, Sodražica, Solkan, Sora, Sostro, Spodnja Idrija, Spodnja Poljskava, Spodnja Sv. Kungota, Središče ob Dravi, Srednja vas v Bohinju, Sromlje, Stara Cerkev, Stara Loka, Stara Oselica, Stari trg ob Kolpi, Stari trg pri Slovenj Gradcu, Stična, Stoperce, Stopiče, Stranice, Stranje, Strojna, Struge, Strunjan, Studenec, Studenice, Studeno, Sv. Ana v Framu, Sv. Ana v Slov. Goricah, Sv. Andraž v Slov. Goricah, Sv. Anton, Sv. Anton na Pohorju, Sv. Anton v Slov. Goricah, Sv. Barbara v Halozah-Cirkulane, Sv. Barbara v Slov. Goricah, Sv. Benedikt v Slov. Goricah, Sv. Bolfenk na Kogu, Sv. Bolfenk v Slov. Goricah, Sv. Danijel nad Prevaljami, Sv. Duh - Veliki Trn, Sv. Duh na Ostrem Vrh, Sv. Duh pri Škofji Loki, Sv. Florijan ob Boču, Sv. Florijan v Doliču, Sv. Helena-Dolsko, Sv. Jakob ob Savi, Sv. Jedert nad Laškim, Sv. Jernej pri Ločah, Sv. Jošt na Kozjaku, Sv. Jožef delavec - Pesnica, Sv. Jurij ob Ščavnici, Sv. Jurij ob Taboru, Sv. Jurij v Prekmurju, Sv. Jurij v Slov. Goricah, Sv. Katarina - Topol, Sv. Križ nad Mariborom, Sv. Križ-Podbočje, Sv. Kunič na Pohorju, Sv. Lenart, Sv. Lenart nad Laškim, Sv. Lenart-Podgorci, Sv. Lovrenc na Dravskem Polju, Sv. Lovrenc na Pohorju, Sv. Lovrenc nad Štorami, Sv. Marija v Puščavi, Sv. Marjeta niže Ptuja, Sv. Marjeta ob Pesnici, Sv. Marko niže Ptuja, Sv. Martin pri Vurberku, Sv. Miklavž ob Dravi, Sv. Miklavž pri Ormožu, Sv. Ožbalt ob Dravi, Sv. Peter na Kristan vrhu, Sv. Peter na Kronsni Gori, Sv. Peter pri Mariboru, Sv. Rok ob Sotli, Sv. Rupert nad Laškim, Sv. Štefan, Sv. Tomaž, Sv. Trojica nad Cerknico, Sv. Trojica v Slov. Goricah, Sv. Urban - Destrnik, Sv. Vid na Planini, Sv. Vid nad Cerknico, Sv. Vid nad Valdekom, Sv. Vid pri Ptuj, Sveta Gora, Svetina, Svetinje, Svibno, Šempas, Šempeter pri Gorici, Šempeter v Savinjski Dolini, Šenčur,

jubilanti – čestitamo

65 let življenja

S. Agata Kociper, salezijanka, rojena 5. februarja 1957 v Odrancih. V misijone je odšla 14. septembra 1983. Deluje v Braziliji.

*Darovi objavljenih
so na naš račun prispeli
v obdobju med 11. 9. 2021
in 20. 11. 2021. Hvala vsem.*

Šentgotard, Šentjanž, Šentjanž na Vinski Gori, Šentjernej, Šentjošt nad Horjulom, Šentjur pri Celju, Šentjurij-Podkum, Šentlambert, Šentlovrenc, Šentožbolt, Šentrupert, Šentvid pri Grobelnem, Šentvid pri Stični, Šentviška Gora, Škocjan, Škocjan pri Turjaku, Škofije, Škofja Loka, Škofja Loka-Suha, Škofljica, Šlovrenc, Šmarca-Duplica, Šmarje pri Jelšah, Šmarje pri Kopru, Šmartno ob Dreti, Šmartno ob Paki, Šmartno pod Šmarno Goro, Šmartno pri Litiji, Šmartno pri Slovenj Gradcu, Šmartno v Rožni Dolini, Šmartno v Tuhinju, Šmihel, Šmihel pri Žužemberku, Šmiklavž pri Slov. Gradcu, Šoštanj, Špitalič, Št. Ilj pod Turjakom, Št. Ilj pri Velenju, Št. Janž pri Dravogradu, Št. Jurij pri Grosupljem, Štanjel, Šturje, Teharje, Tolmin, Tomišelj, Toplice, Trata - Gorenja vas, Trbovlje - Sv. Marija, Trbovlje-Sv. Martin, Trebelno, Trnje, Trstenik, Trzin, Tržič, Tržič-Bistrica, Tunjice, Turnišče, Vače, Vavta vas, Velesovo, Velika Nedelja, Velika Polana, Velike Lašče, Veliki Gaber, Veržej, Vinica, Vipavski Križ, Vir, Vitanje, Vodice, Vogrsko, Vojnik, Volče, Vrabče, Vranja peč, Vransko, Vrhnik, Vrhpolje, Vrh-Sv. Trije Kralji, Vuhred, Vurberk, Vuzenica, Zabukovje, Zagorje, Zagradec, Zali Log, Zaplana, Zasip, Zavrč, Zdole, Zgornja Polskava, Zgornji Tuhinj, Zibika, Zreče, Žabnica, Žalec, Žalna, Železniki, Želmlje, Žetale, Žiče, Žiri, Žužemberk | posamezniki: Bevc Neža, Buh Zdenka, Cinkelj ml. Slavko, Dobnikar Milena, Fabjan Marinka, Gorenc Ana, Govekar Anton, Grčman Boštjan, Grižon Primož, Grošelj Marija, Grum Mitja, Hribernik Majda, Hribernik Meglič Lucija, Hrovat Olga in Franjo, Inštitut Franciškan Marijinih Misijonark, Jesenko Marjan, Kobal Andrej, Kolander Tadeja, Koncilijska Frančiška, Koprivec Boštjan, Koren Jerica, Kozina Jože, Kralj Olga, Lahajnar Družina, Lampe Jana, Leban Nataša, Martinčič Ludvik, Martinčič Martina, Matajč Irena, Mihelič Jolanda, Minoritski samostan Piran, Mušič Lia, N.N., Nardin Simon, Obrstar Marija, Omega 3 Drago Borkovič s.p., Pižmoht Marija, Perger Štefka, Pogačnik Marinka, Prinčič Tomaž, Pšeničnik Marjana, Revisto d.o.o., Rolih Denis, Seme Nevenka, Snoj Janko, Stanovnik Lavrencij, Štefančič Maja, Štekl Anton, Štolcar Kolja, Trošt Stenovec Vilma, Trtnik Ana, Trunkelj Franc, Tušar Bernarda, Vrečič Primož | Zelnik, Zupan Danica | **SKLAD ZA MISIJONE** | župnije: Ljubljana-Sv. Nikolaj, Slivnica pri Mariboru, Sv. Helena-Dolsko, Sv. Ivan Trst, Zgornji Tuhinj | posamezniki: Balazič Cecilija, Blachon Minka, Blažič Gašper, Blažič Mihael, Bogovič Anica, Bradeško Marija, Bratina Viktorija, Cergolj Janez, Cinkelj ml. Slavko, Čebokelj, Čemažar Jože, Dolenc Jože, Dolenšek Marija, Dolinšek Tatjana, Emeršič Olga, Firbas Minka, Franciškanski samostan Brezje, Frelih Nada, Furlan Marija, Goličnik Marjan, Golob Jan, Golob Julijana, Guzelj Darja, Harsanyi - Noner Stanka, Hribar Jožica, Hrovat Ivan, Humar Romana, Jerenko

Helena, Jeromel Martina, Kavčič Franc, Kerznar Anica, Ključevšek Tatjana, Kocjančič Herman, Kocuvan Marko, Kočar Lucija, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kovšca Tončka, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Kramer Gregor, Kranjc Pavel, Križanec Marija, Leskovec Franc, Likar Sebastjan, Likovič Marija ml., Lipušček Marjan, Ljumanj d.o.o., Lovše Anica, Magdič Olga, Margon Uroš, Mencin Dominika, Mernik Zinka, Merše Franjo, Mihelak Mojca, Mik d.o.o., Mikulin Olga, N.N., Nastran Matej, Novak Jani, Oblak Janez, Paškič Ilija, Pavlič Renata, Pavlič Tone, Pegan Tomaž, Pirc Janko Jožef, Piriš Marija, Pogorevc Albert, Pograjc Helena, Praček Marija, Prinčič Vida, Razingar Franc, Rudolf Gregor, Rus Matej, Rustja Andreja, Saksida Blaž, Sax Tadeja, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Sirk Saksida Marija, Skribe - Dimec Darja, Slokar Darja, Smukavec Tončka, Stegenšek Jožica, Sticker Peter, Strnad Alenka, Šamperl Janez, Šimec Tomaž, Šiško Milka, Šketa Štefan, Šoemen Jože, Štalec Metka, Štolcar Kolja, Štrukelj Frančiška, Štupar Kristina, Trobiš Andreja, Vene Matej, Vogrinec Jože, Vrčon Tomaž, Zalar Pavla, Zorenč Davorina, Zupančič Andrej | **SKLAD ZA LAČNE** | župnije: Deskle, Ljubecna | posamezniki: Albatros - Pro d.o.o., Arh Milena, Baša Barbara, Brce Alojzij, | Cimrmančič Jože, Cinkelj ml. Slavko, Čengija Kata, Hribar Fani, Jesenko Marjan, Kladnik Marjan in Milena, Kržišnik Franci, Lenassi Ivan, Likovič Marija ml., Linguaduct d.o.o., Macedoni Anica, Medved Marija, Medvešek Viljem, N.N., Paulus Magda, Plut Andreja, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Rihtar Frančišek, Rihtar Helena, Semenič Bojana, Tajnikar Matej, Verdenik Benjamin, Vinder Angelca | **ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE MISIJONARJEV** | posamezniki: Breskvar Marko, Cinkelj Slavko ml., N.N. | **ZA GOBAVCE** | posamezniki: Cinkelj ml. Slavko, Rogl Cvetko | **SKLAD ZA MADAGASKAR** | župnije: Ljubljana-Vič, Sv. Helena-Dolsko, Župnijska Karitas Mengeš | posamezniki: Cinkelj ml. Slavko, Ključevšek Tatjana, Mavrek Renata, N.N., Remic Primož, Starec Olga, Trobiš Andreja, Volf Mateja | **ZA MISIJONE V RUANDI IN BURUNDIJU** | Vogrinčič Mateja | **VODNIJAKI - ZAMBUJA** | posamezniki: Hrovat Olga in Franjo, Mihelič Jolanda, N.N., Smolič Marija, Stenovec Bernarda, Preglav Nataša, Ušaj Herman | **MISIJON MATANGA** | posamezniki: Kresnik Robert, N.N., Podobnik Jožica | **POMOČ-POSLEDICE KORONAVIRUSA** | posamezniki: Albatros - Pro d.o.o., Zupančič Ivan | **MISIJON AMPITAFI** | posamezniki: Bogataj Gregor, Gorenc Ljudmila, Košir Miloš, N.N. | **S. MARTA MEŠKO** | Sušnik Kolbezen Barbara | **JOŽE ADAMIČ** | posamezniki: Čizman Marko, Malovrh Mojca | **PAVEL BAJEC** | Jaksetič Vlado | **PETER IVANČIČ** | posameznice: Dolenšek Marija Iča, Ivančič Angela, Majer Ivica | **S. ANKA BURGER** | posamezniki: Brce Alojzij, Čizman Marko, Jeralič Martina, Maras Tomaž, Mihevc Marija, Misijonski krožek

Rojan - Trst | **S. METKA KASTELIC** | Kastelic Milena | **S. VIDA GERKMAN** | župnija Šentjurij-Podkum | posamezniki: Colnar Marija, Jeralič Martina, Kern Frančiška, Kotar Cvetka Terezija, Pipan Damijana, Selan Stanka, Štrancar Nikolaj | **JOŽE MLINARIČ** | Jenič Dušan | **S. VESNA HITI** | župnija Moravče | posamezniki: Blejec Marija, Harej Neva in Rajko, Kopeinig Jože, Lajevec Janja, Misijonski Krožek Rojan - Trst, Molitvena skupina Koper sv. Marko, N.N., Primos d.o.o., Rozman Olga | **STONE KERIN** | posamezniki: Bajc Genovefa, Colner Justina, Kern Jože, Kežman Aleš, Malovrh Mojca, N.N., Omejc Helena, Omejc Mirko, Pompe Anica, Prnaver Miran, Sabolič Goran, Strnad Alenka, Štupar Kristina, Šušteršič Ivana, Zalokar Maja | **STONE OUTAR** | Sušnik Kolbezen Barbara | **S. AGATA KOCIPER** | posamezniki: Misijonski krožek Rojan - Trst, Muller Marija | **JANEZ KRMEJ** | župniji: Šentjurij-Podkum, Škofja Loka-Suha | posamezniki: Dežman Darinka Marija, Društvo Operando, Ivančič Angela, Kemperle Polona, Misijonski krožek Rojan - Trst, N.N., Pirc Dragica, Rastresen Marija, Sušnik Kolbezen Barbara, Tavčar Marija, Vrabec Marko, Weber dr. Mihael, Zgubič Evgen | **S. ANDREJA GODNIČ** | župnija Ljubljana-Sv. Nikolaj | posamezniki: Bitenc - Družina, Fajdiga Joško, Habjanič Jožica, Merljak Nada, Misijonski krožek Rojan - Trst, N.N., Rus Bojan, Rustja Andreja, Sedej Andreja, Smole Marija, Štuhec msgr. dr. Ivan | **DANILO LISJAK** | posamezniki: Bonutti - Hajdinjak Kamila, Božič Marjan, Furlan Barbara in Boris, Krevelj Branko, Medžupnijska Karitas Trnje, N.N., Tomaž Mavrič, Malalan Nika | **IVAN BAJEC** | Pirc Mirjam | **P. JANEZ MIHELČIČ** | N.N. | **S. ZVONKA MIKEC** | posamezniki: Hrovat Olga in Franjo, Jeralič Martina, Kodrič Bogdan, Misijonski krožek Rojan - Trst, Murn, Novak Zlatko, Petrovič Marija, Rogl Cvetko, Štekl Anton, N.N., Zvegljč Marija | **MISIJONARKE MATERE TEREZIJE** | posamezniki: Kranjc Rafael, N.N. | **JANEZ MESEC** | posamezniki: Jagodic Leon, Klemenčič Hijacinta, Kopeinig Jože, Logar Trade, Malovrh Mojca, Misijonski krožek Rojan - Trst, Muller Marija, N.N., Šimnic Apolonija, Škofija Novo Mesto, Štrancar Nikolaj | **PEDRO OPEKA** | posamezniki: Bohak Ivan Janko, Bolta Marko, Dovč Mihaela, Forstnerič Majda, Gladek Maja, Gril Primož, Hočevar Janko, Ivančič Angela, Kač Ana in Simon, Karlin Gabrijela, Kastelec Jana, Kham Alenka, Korošec Bernarda, Logar Terezija, Lukman Flis Nada, Marolt Majda, Mežnar Klavdija, Misijonski krožek Rojan - Trst, N.N., Omega 3 Drago Borkovič s.p., Pavla, Pergarec Roza, Petek Andrejka, Prnaver Miran, Ramovš Vera, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Remše Matija, Rus Valerija, Snoj Irena, Snoj Jože, Šegula Zdenka, Štemberger Ida, Tavčar Jože in Slavica, Zalokar Maja, Zgonc Marija | **JANEZ MLAKAR** | Ramovš Vera | **STANKO ROZMAN** | N.N. | **S. JOŽICA STERLE** |

posamezniki: Misijonski krožek Rojan - Trst, N.N., Sušnik Kolbezen Barbara | **P. MARTIN KMETEC** | posamezniki: N.N., Rozman Anton | **S. MARIETA ZANJKOVIČ** | posamezniki: N.N., Štrancar Nikolaj, Zadravec Roman | Tone Grm | župnija Šentjurij-Podkum | posamezniki: Batagelj Sonja, Beguš Lojze, Gregorc Ivan, Grm Anton, Ključevšek Tatjana, Kreslin Magda, Križanec Vinko, Misijonski krožek Rojan - Trst, Mušič Lia, N.N., Oblak Alenka, Perovšek Francka, Piriš Marija, Štekl Anton, Ušaj Herman, Zajec Klemen | **S. BOGDANA KAVČIČ** | posamezniki: Bolta Majda, Kodelja Ambrož, Misijonski krožek Rojan - Trst, N.N., Popotno društvo Poprek | **LOJZE PODGRAJŠEK** | posamezniki: Kopeinig Jože, Misijonski krožek Rojan - Trst, N.N., Povh Jože | **BARBARA ČUK** | N.N. | **S. ANICA STARMAN** | posamezniki: Misijonski krožek Rojan - Trst, N.N. | **S. MILENA ZADRAVEC** | N.N. | **S. SNEŽNA VEČKO** | posamezniki: Kodrič Bogdan, N.N. | **S. ANITA POLJAK** | N.N. | **S. FANI ŽNIDARŠIČ** | župnija Ljubljana-Moste | posamezniki: N.N., Souidi Zavrl Nada | **JANEZ MUJDRICA** | N.N. | **JANEZ SEVER** | posamezniki: N.N., Sušnik Kolbezen Barbara | **S. LJUDMILA ANŽIČ** | posamezniki: Harej Neva in Rajko, Medved Igor, Molitvena skupina Koper sv. Marko, N.N., Škerbec Janja, Špajzer Gregor | **S. ANA SLIVKA** | posamezniki: Gerdež Dominik, Gregorič Andrej, N.N. | **S. BARBARA PETERLIN** | posamezniki: Lajevec Janja, Mežan Olgica, Omejc Helena, Omejc Mirko, Pšeničnik Marjana, Sušnik Kolbezen Barbara | **S. DORICA SEVER** | posamezniki: Babič Angela, Langus Tadej, Molitvena skupina Koper sv. Marko, N.N., Vogrinčič Mateja | **STANE KERIN** | župnije: Izlake, Mengeš, Mokronog, Moravče, Ribnica, Šentjurij-Podkum, Šmarje-Sap | posamezniki: Koncilijska Ivanka, Kopeinig Jože, Kurent Anica, N.N., Selan Janez, Štrancar Nikolaj | **S. URŠA MARINČIČ** | posamezniki: Friedrich Jožefa, Homar Ambrož, Kržišnik Eva, Lajevec Janja, N.N., Novak Janja, Perhaj Andreja, Pisk Tomaž, Rojc Breda, Sušnik Kolbezen Barbara, Šilc Marinčič Andreja, Štrancar Nikolaj, Voljč Marija, Zornik Zoran | **S. ZORICA BLAGOTINŠEK** | Oblak Alenka | **S. MOJCA KARNIČNIK** | posamezniki: Cigoj Simon, Čelik Branko, Gaberc Breda, Krof Brigita, Luin Pjerina, Maleš Andreja, Marc Pavla, Misijonski krožek Rojan - Trst, Mušič Lia, N.N., Štafunko Fanika | **MISIJON CRIPAM - BRAZILIJA** | posamezniki: Kos Tjaša, Muller Horvatič Ingrid, N.N., Oblak Alenka, Stražišar Elizabeta | **BR. MIHA MAJETIČ** | N.N. | **MARIJINE SESTRE V KIJEVU** | posamezniki: Malalan Nika, N.N., Zajec Marija | **POLONA DOMINIK** | župnija Ljubljana-Trnovo | posamezniki: Beguš Lojze, Černe Lojzka, Furlan Marija, Harej Neva in Rajko, Jamnik Matej, Ključevšek Tatjana, Kovač Jurčenko Urška, Kovač Marijana, Marolt Marica, Misijonski krožek Rojan - Trst, N.N., Piriš Marija, Sedej Andreja, Smole Marija, Stražišar Elizabeta, Štekl Anton, Štiglic Živa

Priporočeni dar za tisk Misijonskih obzorij za leto 2022 ostaja 9€.

Na voljo
je **Misijonski
koledar za leto 2022.**

Slike z misijonov nas mesečno spremljajo in spodbujajo, da tudi vsak od nas na svoj način, bodisi z molitvijo ali darovi, doda svoj kamenček v misijonski mozaik. Lahko ga naročite po telefonu in vam ga pošljemo po pošti ali pa ga osebno prevzamete v naših prostorih na Kristanovi 1, od ponedeljka do petka od 8.00 do 13.00 ure.

Od praznika sv.

Štefana do praznika sv. Treh kraljev vsako leto v številnih župnijah po Sloveniji poteka **Trikraljevska akcija** ali mnogim bolj znana kot Koledniška akcija.

Koledniki hodijo od hiše do hiše in prinašajo veselo novico o rojstvu božjega sina in ljudem želijo blagoslova, zdravja in miru v novem letu. Upamo, da bo obisk kolednikov po domovih mogoč in da se bodo otroci opogumili za sodelovanje ter v teh težkih časih, z obiskom na domu, marsikomu narisali nasmeh na obraz. Tudi letos bodo na voljo letaki z opisom novih prošenj slovenskih misijonarjev in nalepke G+M+B 2022 za na vrata. Pozanimajte se v župniji, če so nalepke na voljo, sicer jih lahko dobite tudi v Misijonskem središču. Naj nas ti zanimivi in hkrati čudni časi še bolj povežejo v skrbi drug za drugega.

Deset let
po smrti misijonarja
p. Miha Drevenška je pred nami
nova **knjiga p. Janeza Šamperla** z
naslovom **Daleč naprej je tekel**. Knjiga
je nekakšen potopis po Mihovih poteh – po
stezih tega sveta. Avtor v uvodu zapiše, da je za
p. Mihom »ostala njegova duhovna dediščina, ostalo
je njegovo delo, njegove poti, ostal spomin na izjemnega
misijonarja, glasnika ubogih in zatiranih, preprostega
Frančiškovega brata, gorečega pridigarja, veselega pevca,
preroka zelene Zambije«. P. Miha je živel med ljudmi in
jim prinašal Jezusa; veselil se je z njimi, jokal, plesal,
pel ... Tudi s pomočjo medijev se je trudil, da bi ljudi
(predvsem mlade) izobrazil, da bi lahko živeli
boljše jutri, spodbujal je k družbeni kritičnosti in
razgledanosti. Vse to le zato, ker je imel ljudi
na črni celini rad; in oni so imeli radi
njega. Knjiga je na voljo v katoliških
knjigarnah in v Misijonski
pisarni.

